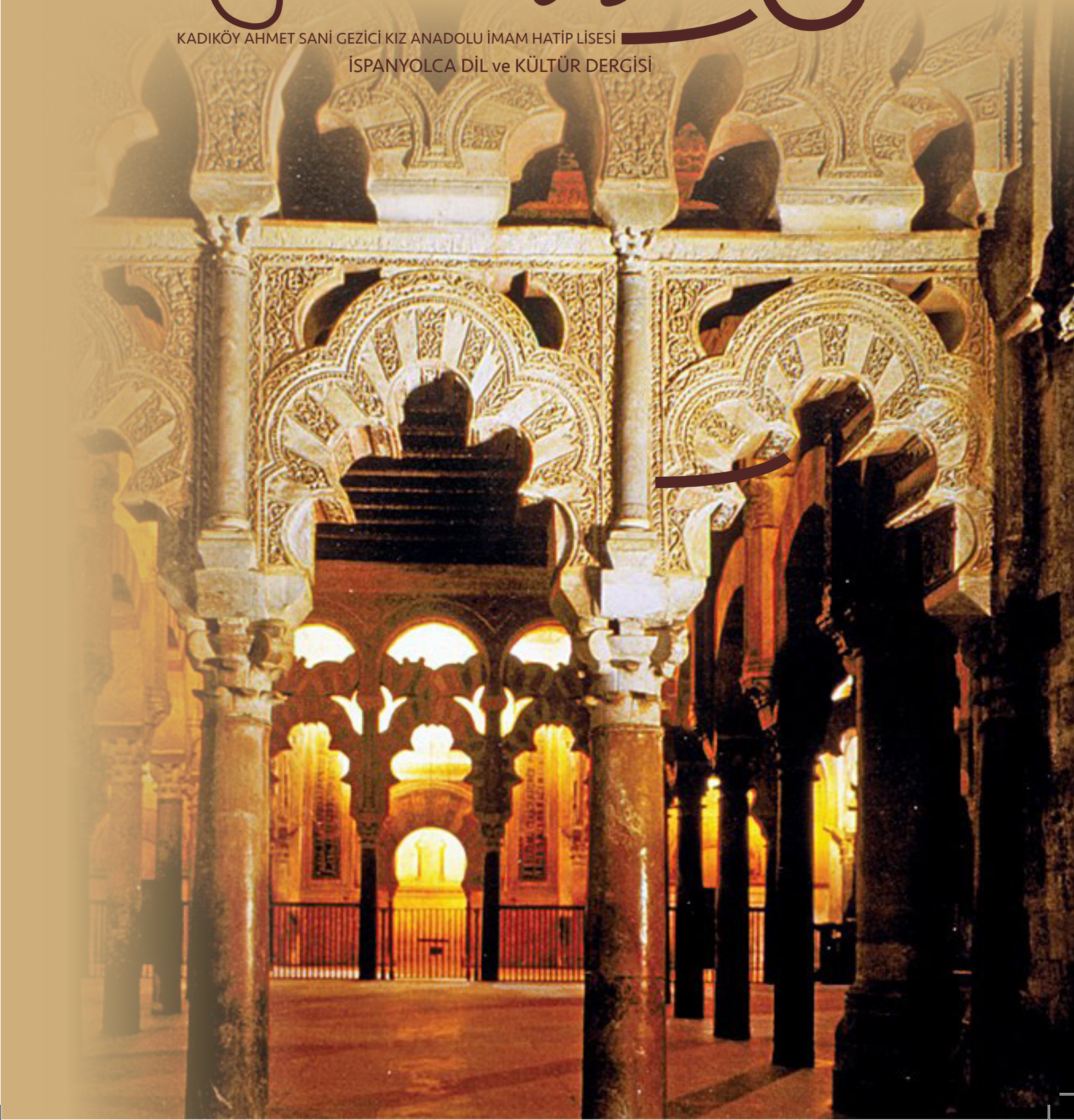
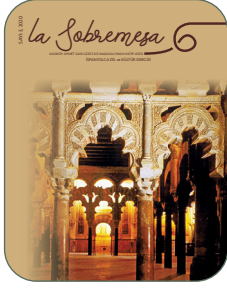

SAYI:3, 2020

La Sobremesa

KADIKÖY AHMET SANI GEZİCİ KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
İSPANYOLCA DİL ve KÜLTÜR DERGİSİ

Cilt: 3 Sayı:3

İmtiyaz Sahibi

Kadıköy Ahmet Sani Gezici Kız AİHL
Adına Okul Müdürü
Prof. Dr. Ayşen Gürcan

Editör

(Editor)

Merve Kutlutürk
Şeyma Şahin

Yazı İşleri Sorumlusu
(Legal Representative)

Merve Kutlutürk, Bera Haşimi, İclal Ceyhan

Yayın Kurulu

(Editorial Board)

Merve Kutlutürk,
İclal Ceyhan (11. Sınıf),
Şeyma Şahin

Kapak ve Sayfa Tasarım
(Cover &Page Design)

Atölye Balık

Yönetim Yeri

(Administration Place)

Kadıköy Ahmet Sani Gezici
Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi
Kadıköy/İstanbul

İnternet Adresleri

(Web Sites)

www.kadikoykizandimamhatiplisesi.com
www.kadikoyaihl.meb.k12.tr

La SobreMesa, yayım dili Türkçe ve İspanyolca olan bir okul dergisidir. Yayınlanan yazıların bütün yayın hakları La SobreMesa'ya ait olup, yayıncının izni olmadan kısmen veya tamamen basılamaz, çoğaltılamaz ve elektronik ortama taşınmaz. Yazıların yayımlanıp yayımlanmamasından yayın kurulu sorumludur.

Önsöz

Yeni bir sayı ile yine sizlerle.

Gelişen iletişim araçları ve küreselleşen dünyamızda yeni bir dil öğrenmenin ve farklı dillerde yetkinleşmenin önemi artık tartışılmaz bir gerçek. Medeniyetin temel taşı olan dil, tarih boyunca toplumların değişimi ve gelişiminde de etkili olmuştur. Bir medeniyeti anlama ve katkı sağlama talebinde olan herkes için o medeniyetin inşasında rol oynayan dilleri öğrenmek ve o dillerde üretim yapmak tabii bir sorumluluk olarak düşünülmelidir. Bu çerçeveden bakıldığında İslam medeniyetinin önemli yapı taşlarından birisi olan Endülüs Emevi Devleti, İspanya bölgesini ve İspanyolca dilini bizim düşünce ve yazın hayatımızda özel bir noktaya taşır.

Doğu ve Batı medeniyetinin yükselmesinde, İslam kültür ve medeniyetinin Batı'ya taşınmasında önemli rol oynayan Endülüs Medeniyeti, yetiştirdiği dini ve müspet ilimlerdeki alimleri ile insanlık tarihini derinden etkiledi. Günümüz medeniyetinin temeli olarak görülen Avrupa temelli aydınlanma hareketinden önce insanlığı ileri noktaya taşıyacak olan düşünce ve üretim faaliyetlerinin geliştiği Endülüs'ün, Batı başta olmak üzere diğer medeniyetlere bu anlamda öncülük ettiğini de söyleyebiliriz. Biz de Kadıköy ASG Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak İslam medeniyet tarihinden aldığımız bu yüce misyonu bir nebze de olsa sırtlanmak, bu medeniyeti inşa eden farklı dillerde düşünce ve yazın üretmek, farklı medeniyetleri İslam ile tanıştırmak gayesiyle yola çıkmış bulunuyoruz.

Bu maksatla modern tıbbın öncüsü El-Gafiki'den İslam'ın Amerika'da yayılmasına öncülük eden Muhammed Ali'ye; tarih, sosyoloji ve iktisatın öncülerinden sayılan İslam düşünürü İbn-i Haldun'a; İslam dünyasının modern dünyada tartışılan fikirlerinden Türk-İslam kültürünün önemli eserlerinin tanıtımına kadar birçok farklı konu ile sizlerle buluşacağız.

Derginin hazırlanma sürecinde emek veren başta İspanyolca öğretmenimiz Merve Kutlutürk olmak üzere tüm İspanyolca hazırlıklı bölüm öğrencilerimi gönülden tebrik ediyorum. Dergimizin tamamlanmasının ardından tüm yazıları İspanyolcasından okuyup gözden geçirerek bize katkı yapan Venezuela'daki kardeş okulumuz Los Riscos Koleji'ne ve okulun koordinatörü Kemal Cavlan Beyefendi'ye de teşekkürlerimi sunuyorum. Sadece bu katkının bile dergimizin kültürlerarası köprü olma misyonunun bir parçası olması hedefine adım adım yaklaştığının bir göstergesi olduğu kanaatindeyim. Ayrıca yeni sayımızı kardeş okulumuzla ortak bir çalışma şeklinde yürütme planımızın müjdesini de siz değerli okuyucularımızla paylaşmaktan mutluluk duyuyorum.

Cemil Meriç'in dediği gibi: "Dergi hür tefekkürün kalesi, bir zekâlar topluluğunun eseridir. Bir neslin vasiyetnamesidir dergi." Değerli amaç ve temennilerle yola çıktığımız La SobreMesa dergimiz; gençlerimiz için bir düşünme merkezi, değerli öğrenci kızlarımızın akleden kalplerinden koparak sayısız okuyucuya ulaşacak bir mesaj olmasını dilerim.

Sevgi ve selamlarımla,

Prof. Dr. Ayşen Gürcan

Okul Müdürü

CONTENIDOS

İçindekiler

EL ORIGEN DE LOS NOMBRES DE LOS DÍAS Y SUS SIGNIFICADOS.....	4
ESPEJO DEL MUNDO INTERIOR DEL NIÑO GENIO, SU REGALO POR EL MUNDO DEL ARTE MODERNO.....	8
PIONERO DE LA MEDICINA MODERNA :EL –GAFIKI.....	11
EL FLAMENCO.....	12
FAMILIA REAL DE ESPAÑA.....	14
HISTORIA DE ARTE DE ESPAÑA.....	16
DON QUIJOTE.....	22
QUIÉN FUE MUHAMMED ALÍ?.....	24
IBN JALDUN.....	27
NUESTRO PROFETA POR QUÉ TENÍA MUCHAS ESPOSAS?.....	28
SOLEDAD.....	31
CONSEJOS PARA ESTUDIAR ESPAÑOL.....	32
ANDALUCIA.....	34
ZEHRAVİ.....	36
LOS MORISCOS.....	38
EL ACUEDUCTO BOZDOĞAN.....	40
MEZQUITAS DE MİHRİMAH SULTAN.....	41
BARBAROS HAYREDDIN PASHA.....	42
INFORMACIÓN INTERASANTE.....	45

GÜNLERİN ADLARININ KÖKENİ VE ANLAMLARI.....	6
DAHİ ÇOCUĞUN İÇ DÜNYASININ AYNASI, MODERN SANAT DÜNYASINA HEDİYESİ.....	9
MODERN TIBBIN ÖNCÜSÜ:EL-GAFİKİ.....	11
FLAMENKO.....	13
İSPANYA KRALİYET AİLESİ.....	15
İSPANYA SANAT TARİHİ.....	19
DON KİŞOT.....	23
MUHAMMED ALİ.....	25
İBN-İ HALDUN.....	27
PEYGAMBER EFENDİMİZİN NEDEN BİRKAÇ EŞİ VARDI?.....	29
YALNIZLIK.....	31
İSPANYOLCA ÇALIŞMAK İÇİN TAVSİYELER.....	33
ENDÜLÜS.....	34
ZEHRAVİ.....	37
MORİSKOLAR.....	39
BOZDOĞAN KEMERİ.....	40
MİHRİMAH SULTAN CAMİLERİ.....	41
BARBAROS HAYREDDİN PAŞA.....	43
İLGİNÇ BİLGİLER.....	45

EL ORIGEN DE LOS NOMBRES DE LOS DÍAS Y SUS SIGNIFICADOS

Ayşe Sueda KALIN (10/F)

Al principio de la humanidad se descubrió el ciclo solar, que el lugar del sol estaba cambiando. Este ciclo solar causaba el invierno y el verano. Los humanos se dieron cuenta de que podrían usar esto para medir el tiempo que estaba pasando y la edad de la persona según el número de inviernos que ha visto durante su vida. Cuando descubrieron más cosas sobre el ciclo anual, decidieron dividirlo en 4 estaciones. Estas estaciones no eran exactas, no duraban igual o lo mismo que el año anterior. Al final encontraron las 4 fases lunares, que son:

- Luna llena (completamente iluminada),
- Luna menguante (iluminada un cuarto de la luna)
- Luna nueva (completamente oscura),
- Luna creciente (iluminada la mitad).

Se dieron cuenta de que entre las dos fases, había una etapa de 7 días. Así se formaron las semanas.

LUNES

En muchas lenguas se usa el significado “El día de la Luna” (como el español) Por ejemplo en italiano, francés, coreano, japonés, alemán e inglés. El origen de este nombre es latino; **DIES LUNAE**.

Pero hay muchos nombres diferentes para este día. Por ejemplo en chino significa “El primer día de la semana”, en árabe significa “El

segundo día de la semana”

Y en otras lenguas se conoce como “El día que viene después del Domingo” como en nuestro idioma y en ruso.

Según la historia antigua de Iglesia Católica, este día está dedicado a honrar a los difuntos y las almas que están en purgatorio. Purgatorio es un estado temporal para que las almas de los muertos limpien sus pecados.

MARTES

Generalmente significa “El día del Marte”. Se llama así en las lenguas

latinas como español, italiano, francés, porque el nombre viene de la lengua latina, **DIES MARTIS**.

En algunas lenguas se usa el nombre “El día de Tyr”. Tyr, es el Dios de la Guerra en la mitología nórdica que perdió una mano en combate, según en el idioma alemán, inglés, sueco.

En otras lenguas significa “El segundo día de la semana”, como por ejemplo en turco, ruso y chino.

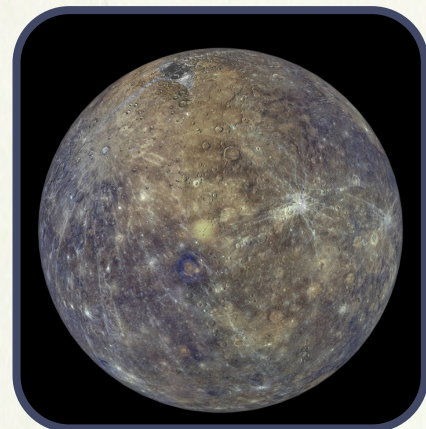
También hay otras interpretaciones como “El día del fuego” en coreano y en japonés. Porque en estos idiomas se dice “la estrella del fuego” al Marte, por su color rojo.

Algunas personas tienen una superstición que el martes 13 (decimotercero) es de mala suerte.

Según las historias de Iglesia católica, este día está dedicado a honrar a los ángeles, especialmente el Ángel custodio.

MIÉRCOLES

En muchas lenguas este día significa “El día de Mercurio”, como el en español, italiano y francés. Este nombre viene de latino, **DIES MERCURII**.

Algunas lenguas dedicaron este día al Dios principal, Dios de dioses en la mitología nórdica; Odin. Estas lenguas son sueco e inglés.

Otra vez en coreano y japonés tiene un significado diferente, es decir “El día de agua”. Por que Mercurio significa “la estrella de agua”.

Pero claro que hay otros nombres. Por ejemplo en turco y chino decimos “El tercer día”;

en árabe y portugués dicen “El cuarto día”; en alemán, ruso se dicen “El día central de la semana”.

Según las historias antiguas de Iglesia católica, ese día está dedicado a honrar a San José, el esposo de Virgin María.

JUEVES

Es “El día de Jupiter” en las lenguas latinas. Porque este nombre viene de **DIES JOVIS**.

Existen diferentes nombres, en inglés y sueco, este día está dedicado al Dios Thor. Es el Dios de la Fuerza y Trueno en la mitología nórdica y germánica. Pero en la mitología germánica se sabe como Donor. Por eso en alemán el nombre de este día es diferente y el significado es igual.

En algunas lenguas como japones y coreano significa “El día del árbol”.

En ruso, chino y turco decimos “El cuarto día”; en árabe y portugués dicen “El quinto día”.

En las historias antiguas de Iglesia Católica, está dedicado a venerar la eucaristia.

La Eucaristia es un ritual para honrar la última cena de Jesucris-

to, es basicamente vino y pan que representan el sacramento.

VIERNES

Es “El día de Venus”. Pero no es la Venus que pensamos, es la Diosa de la belleza y el amor en la mitologia romana. Las lenguas que usan este significado son latinas como español, francés e italiano. Este nombre

viene de **DIES VENERIS**.

En inglés, sueco y alemán éste día está dedicado a la diosa que se llama Frigg. Es la diosa del Cielo y esposa de Odin en la mitologia nórdica y germánica. Se relaciona con la diosa griega Afrodita.

En las lenguas como coreano y japones, se llama “El día del oro.”

En griego significa “El día de preparación”; en las lenguas de las civilizaciones musulmanas como turco y arabe, significa “El día de reunion”.

En los idiomas chino, ruso y ucraniano significa “El quinto día”.

En las historias antiguas de Iglesia católica, este día está dedicado a Pasión de Jesucristo.

En Islam, es el día de rezar. Los

viernes los hombres se reunen en la mezquita y rezan.

SABADO

Sabemos que generalmente llaman los días con los nombres de los planetas. En las lenguas como inglés y latino es “El día de Saturno”. Es decir Saturday y **DIES SATURNI**. También se dice *Sabbatum* en latino.

El nombre de este día generalmente viene de la palabra “*Sabbatum*”, que significa descansar. En las lenguas como árabe, griego, portugués, ruso, italiano, francés y español. El día de sabbat es un día religioso. Los Judios se visten ropas buenas, comen las comidas deliciosas, se reunen con la familia, beben vino, cantan, bailan y así descansan.

En corea y japon es “El día de tierra”, en finlandia y suecia es “El día de bañarse y lavar las ropas”, en china es “El sexto día”.

En fin en nuestra lengua es “El día que viene después del Viernes”.

DOMINGO

Domingo es “El día del Señor” en muchos idiomas, por ejemplo en francés, italiano, latino, irlandés, portugués. Es el día que los cristianos van a la iglesia.

En otros idiomas se llama “El día del sol” como japones, coreano, chino, alemán, inglés, latino y sueco.

Y en eslovaco, serbio, bulgaro y ucraniano se dice “El día de no trabajo”.

Hay otros nombres como primer día, segundo día, día del mercado y más.

GÜNLERİN ADLARININ KÖKENİ VE ANLAMLARI

İnsanlığın ilk çağlarında güneş döngüsü keşfedildi, güneşin yeri değişiyordu. Bu döngü yaz ve kış mevsimlerinin oluşmasına sebep oldu. İnsanlar bunu zamanı ölçmek, - hayatları boyunca yaşadıkları kış sayısına göre - yaş belirlemek için kullanabileceklerini fark ettiler. Güneş döngüsü hakkında yeni şeyler keşfettikçe yeni düzenlemeler yaptılar, 4 mevsime bölmeye karar verdiler. Bu mevsimler kesin çizgilerle ayrılmıyordu ve bir önceki seneye aynı sürmüyordu.

Son olarak ayın 4 evresini fark ettiler.

-Dolunay (tamamen aydınlık)

-Yarım ay (yarısı aydınlık)

-Yeni ay (tamamen karanlık)

-Yarım ay (diğer yarısı aydınlık)

Ve şunu fark ettiler, her iki evre arasında 7 günlük bir zaman dilimi vardı. İşte bu şekilde haftalar oluştu.

PAZARTESİ

Çoğu dilde bu gün isimlendirilirken “Ay Günü” denmiştir. Mesela İspanyolca, İtalyanca, Fransızca, Korece, Japonca, Almanca ve İngilizce. Bu anlamda kullanılan gün

isimlerinin (ör; Monday, Lunes...)

kaynağı latince dilindeki diez Lunae'dir.

Ancak bu gün için pek çok farklı isim vardır. Mesela Çince “Haftanın İlk Günü”, Arapçada “Haftanın İkinci Günü” anlamına gelen isimler kullanılır.

Ayrıca bazı dillerde “Pazardan sonra gelen gün” anlamındadır. Örneğin bizim dilimiz ve Rusça.

Katolik Kilisesinin eski hikayelerine göre bu gün, arafta kalan ruhları ve hayaletleri anmak içindir. Araf ruhların geçici bir süre beklediği ve işledikleri günahlardan arındıkları bir yerdir.

SALI

Genellikle bu gün isimlendirirken “Mars Günü” denir. Mesela italyanca, fransızca ve ispanyolca gibi latin dillerinde bu şekilde bir kulla-

nım vardır. Çünkü latinedeki diez Martis kelimesinden gelir.

Bazı dillerde “Tyr'in Günü” olarak da geçer. Tyr, İskandinav mitolojisindeki savaş tanrısıdır ve savaşta bir elini kaybetmiştir. Almanca, İngilizce, fince ve iskanandinav dillerinde bu şekilde isimlendirilir.

Türkçe, rusça ve çince dillerinde

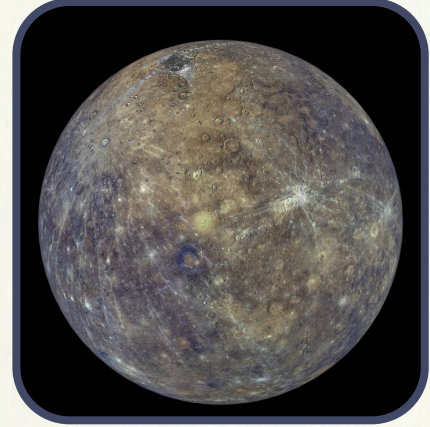
“Haftanın ikinci günü” olarak geçerken korece ve japonca dillerinde “Ateş günü” denir. Mars'ın diğer adı olan Ateş Gezegeni'nden, yani kırmızı renginden, dolayı bu şekilde isimlendirilmiştir.

Bazı insanlar 13. Salı gününün kötü şans olduğuna inanırlar.

Katolik kilisesinin eski hikayelerine göre, bu gün melekleri anmaya adanmıştır. Özellikle de Koruyucu Melekleri.

ÇARŞAMBA

Çoğu dilde “Merkür günü” anlamına gelen isimler kullanılmıştır. Mesela ispanyolca, italyanca ve fransızca. Bu isim latineden gelir; diez Mercurii.

Bazıları ise bu günü, İskandinav mitolojisinin baştanrısı Odin'e adanmıştır. Bu diller norveççe ve İngilizcedir.

Korece ve japonca ise farklı bir anlam verip “Su günü” demişlerdir. Bunun sebebi Merkür'ün renginden dolayı Su Gezegeni olarak isimlendirilmesidir.

Tabii ki başka isimler de vardır. Mesela türkçe ve çince “Üçüncü Gün”; arapça ve portekizcede

“Dördüncü Gün”; almanca, rusça ve fincede ise “Haftanın ortasındaki gün” denmiştir.

Katolik Kilisesinin eski hikayelerine göre bu gün, Meryem’in eşi olduğuna ve İsa’nın dünyevi babası olduğuna inanılan Yusuf’a adanmıştır.

PERŞEMBE

Latin dillerinde “Jupiter Günü” denir ve bu isim diez Jovis’den gelir. Bu diller italyanca, fransızca ve ispanyolcadır.

İngilizce ve Norveççe gibi dillerde bu gün Thor isimli tanrıya adanmıştır. Thor alman ve iskandinav

mitolojisinde güç ve şimşek tanrısıdır. Ancak bu tanrı alman mitolojisinde Donar adıyla bilinir. Bu yüzden de bu günün anlamı aynı olsa da ismi ingilizce ve almanca farklıdır.

Korece ve japoncada “Ağaç Günü” anlamına gelen isimleri vardır. Rusçada ve kendi dilimiz olan türkçede bu güne “Haftanın dördüncü günü” diyoruz. Arapça ve portekizcede ise “Haftanın beşinci günü” deniyor.

Katolik Kilisesinin eski hikayelerine göre bu gün, Evkaristiya (Efkaristiya ya da Komünyon)’nın anılması içindir. Evkaristiya, İsa’nın çarmıha gerilmeden önce yediği

Son Akşam Yemeğinin anıldığı bir ayindir. Temelde özveriyi temsil eden şarap ve ekmeğindir.

CUMA

Çoğu dilde “Venüs Günü”dür. Ancak bizim aklımıza gelen, gezegen olan Venüs değildir. Romen mitolojisindeki güzellik ve aşk tanrıçasıdır. Bu anlamı kullanan diller ispanyolca, italyanca ve fransızcadır. Kelimenin kökeni latincedeki diez Veneris kelimesidir.

İngilizce, norveççe ve almanca bu gün bir başka tanrıça olan Frigg’e adanmıştır. Frigg, alman ve iskandinav mitolojisindeki gökyüzü tanrıçası ve Odin’in eşidir.

Korece ve japoncada bu gün “Altın Günü”dür.

Yunancada bir sonraki günün Sabbat olması sebebiyle “Hazırlık Günü” denir.

Türkçe ve arapça gibi müslüman milletlerin dillerinde ise “Toplanma Günü” denir.

Diğer dillerde “Beşinci Gün” gibi isimleri vardır.

Katolik Kilisesinin eski hikayelerine göre bu gün, İsa’nın çektiği çileleri anmaya adanmıştır.

İslam’da ise bu gün en faziletli gün-

dür. Bu günde yapılan ibadetlerin iki katı sevap kazandırdığı bildirilmiştir.

CUMARTESİ

Genellikle gün isimlendirirken gezegenleri kullandıklarını biliyoruz. İngilizce ve latince Saturn günü kullanılmıştır. Ancak Latince ayrıca Sabbatum da denmektedir.

Bu günün isimlendirilmesinde genel olarak yahudi bayramı Sabbat kullanılmıştır. Sabbatum kelimesinden gelir ve anlamı dinlenektir. Yahudiler bu günde güzel kıyafetlerini giyer, lezzetli yemekler yaparlar, aileler bir araya gelir, şaraplar içilir, dans edip şarkı söylenir. Arapça, yunanca, portekizce, rusça, italyanca, fransızca ve ispanyolca dillerinde bu günü isimlendirmek için bu bayram kullanılmıştır.

Korece ve japoncada “Toprak Günü”; Fince ve Norveçcede “Yıkama ve kıyafetleri yıkama günü”; Çince “Altıncı Gün” anlamına gelir.

Türkçede ise biz “Cumadan sonraki gün” diyoruz.

PAZAR

Pazar günü çoğu dilde “Tanrı’nın Günü” anlamına gelir. Mesela fransızcada, italyancada, latince ve portekizcede. Bu günde Hristiyanlar kiliseye giderler.

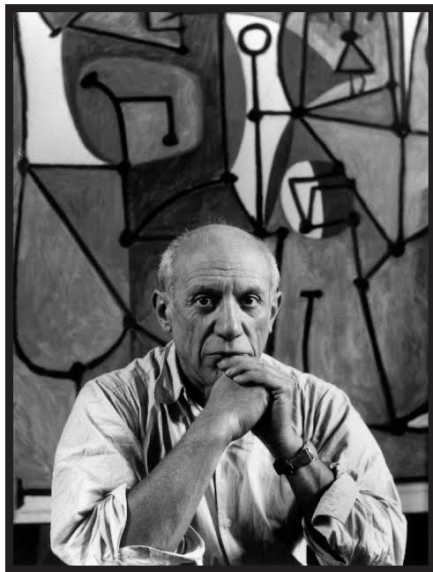
Bazı dillerde ise “Güneş Günü” denir. Örneğin japonca, korece, çince, almanca, ingilizce, norveççe.

Slovakça, bulgarca, ukraynaca, sırpça gibi dillerde “İş olmayan gün” denir.

Birinci Gün, İkinci Gün, Pazar Günü ve daha pek çok farklı ismi de bulunmaktadır.

ESPEJO DEL MUNDO INTERIOR DEL NIÑO GENIO, SU REGALO POR EL MUNDO DEL ARTE MODERNO

Mihrace UYSAL (11/D)

Fecha, 26 de Abril, 1937

Guernica, el centro de las tradiciones culturales y la ciudad más antigua en el país Vasco fue atacado ayer. El bombardeo de esta ciudad duró tres horas y quince minutos. Durante este tiempo tres diferentes tipos de aviones bombardeó la ciudad. Los Aviones de combate volaron bajo para matar a las personas con sus rifle, que se habían refugiado en los campos. Todas las partes de Guernica empezó a quemarse... (Times 1937)

En ese momento Picasso se preparaba para relizar una pintura que el Gobierno de España le ordenó pero, él no podía decidir sobre lo que pintaría. Después de los acontecimientos terribles que ocurrieron en el 26 de Abril el artista Malagueño empezó a hacer un cuadro que sería una obra maestra. Picasso vió

las fotos sobre este triste incidente por primera vez en un periódico francés. La material visual que era necesario para su obra ya estaba listo. Para esto, se benefició de las fotos de las noticias con cifras y técnicas que utilizó en sus estudios previos: torro, caballo, una mujer gritando, técnicas periódicas y collages. En los meses de mayo y junio Picasso terminó esta pintura de grande dimensión y consiguió participar en la feria del mundo. El día que Picasso expuso la pintura tuvo diferentes reacciones en muchos ambientes y causó discusiones. A pesar de todos la Guernica pasó a ser la obra de arte más importante del siglo 20.

Para entender la obra Guernica que se ha hecho con óleo y técnicas de collage, tenemos que volver a su pasado y mirar su estilo de pensamiento y su sentido del arte que ha adoptado en estos períodos.

El niño genio Pablo Picasso nació en el año 1881, en la ciudad de Málaga, siendo un niño de familia de

clase media. Su padre era un profesor provinciano de arte. Picasso empezó en la escuela de bellas artes en Madrid a los 14 años.

“No puedo entender la importancia de la frase “investigación en el arte moderno” ,sí me preguntas no hay sentido en la búsqueda en pintura. Lo importante es encontrar.”

Dos años después le han reconocido como estudiante de honor en la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando; en 1904 se mudó a París, el artista malagueño se acostumbró a esta sociedad. Él no cree en la búsqueda e investigación del arte como otros artistas lo creen. Porque según él, la búsqueda significa que llegan por sí mismo como resultado experiencias personales.

“Todo lo que hice, se realizó para el hoy y con esperanza que siempre queda en el presente. Nunca empecé las pruebas, los experimentos. Cuando hay algo para decir, dijo lo que siento.”

“El resultado” no es importante

para el artista español. Lo importante es pensar y sentir. Por eso se observa una incoherencia en los períodos del arte de Picasso. Los períodos entre los años de 1907-1914 constituye el periodo de cubismo del artista. Este período empezó con “Las Señoritas de Avignon” y terminó con advenimiento de la Primer Guerra Mundial.

En la vida del arte de Picasso, el período que él era más coherente, era el período cubista.

Picasso, Braque, Gris, Léger y otros miembros de grupo no solo pintaron los lienzos de naturaleza que estamos acostumbrados a ver sino adaptaron la forma de expresión de las visiones simultáneas que ganan importancia de Cézanne. Además ellos desarrollaron esta expresión y comentaron el mundo en la forma de cubo y cilindro.

El cubismo abre las puertas del mundo nuevo para el artista español. Después de la guerra, el grupo se desparramó. Nada fue igual. El mundo se transformó en otro lugar. Picasso dejó el cubismo y empezó a hacer pinturas clásicas. “Retrato de Olga en un Sillón” que hizo en el año 1917, es un buen ejemplo para este período. El artista continuó haciendo pinturas de esta manera. Según John Berger; las mejores obras de Picasso se hicieron entre los años de 1930 y 1940. En este período Pablo Picasso fue vocero de un mundo sensual y su manera del arte cambió. En este caso, es apropiado recordar una verdad sobre el artista. Él no continuó en una línea evidente como la sus compañeros. Como hemos dicho antes, lo importante es lo que se siente en ese momento. Él

no piensa en el color o en la forma que va a utilizar para poder hacer sus pensamientos instantáneos visibles.

Otras obras que Picasso hizo en esos tiempos, son como una continuación de “Guernica”. La obra “Mujer Llorando.” que se hizo en el mismo año es un buen ejemplo para esto, la cara de la mujer significa las vidas despedazadas, los corazones rotos, el sufrimiento y el dolor de una mujer ante la guerra civil española y no solo era un símbolo de la guerra civil, sino un símbolo de todas las guerras. En 1944, Picasso se unió a Partido Comunista Francés. En los períodos subsecuentes Picasso se interesó menos del cubismo. En los últimos períodos de su vida hizo variaciones de obras de antiguos maestros.

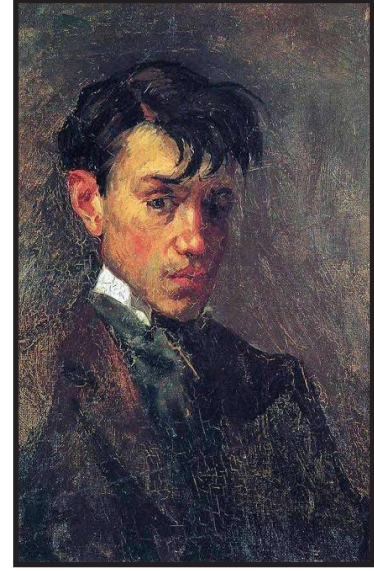
Según Berger, el cubismo le dió libertad para mover piezas. El período en que Picasso alcanzó su apogeo en su carrera fue entre 1930 y 1940. Aprovechar sus propias experiencias le ermitió crear obras maestras originales. Pablo Picasso es el artista de la soledad, el amor y es un artista que permite seguir creando.

DAHI ÇOCUĞUN İÇ DÜNYASININ AYNASI, MODERN SANAT DÜNYASINA HEDİYESİ

Tarih, 26 Nisan 1937

Vasco ülkesindeki, gelenek ve kültürlerin merkezi en eski şehir olan Guernica dün saldırıya uğradı. Şehirdeki bombardıman üç saat on beş dakika sürdü. Bu süre boyunca üç farklı uçak tipi şehri bombaladı. Savaş uçakları, kamplara kaçan

insanları silahla öldürmek için alçaktan uçtu. Guernica baştan sona yanmaya başladı.

Picasso o sıralarda kendisine İspanya Hükümeti tarafından ısmarlanan bir resim için hazırlanıyordu. Fakat ne çezeceği konusunda bir türlü emin olamıyordu. 26 Nisan günü meydana gelen dehşet verici olayın arkasından Malagalı sanatçı daha sonra bir başyapıt olacak “Guernica” adlı tabloyu yapmaya başladı. Picasso bu çok üzücü olayla ilgili fotoğrafları ilk defa fransız gazetesinde gördü. Eseri için gerekli olan görsel malzeme hazırdu artık. Bunun için haber fotoğrafları ve bir önceki çalışmalarında figürler ve tekniklerden yararlandı: boğa, at, çığlık atan kadın, gazete ve kolaj tekniği.

Picasso mayıs ve haziran aylarında bu büyük boyuttaki tabloyu bitirmiş Dünya Fuarına yetiştirmeyi başarmıştı. Sergilendiği gün birçok çevrede farklı yankılar uyandırdı ve tartışmalara yol açtı. “Guernica” her şeye rağmen 20. yüzyılın en önemli sanat eseri olmayı başardı.

Yağlı boya ve kolaj teknikleriyle ya-

pılmış olan Guernica'yı anlamak için sanatçının geçmişine dönerek o dönemlerde benimsediği düşünce tarzına ve sanatına göz atmak gerekmektedir. Dahı çocuk Picasso 1881 yılında Malaga şehrinde orta halli bir ailenin oğlu olarak doğdu. Babası taşralı bir resim öğretmeni idi. Picasso 14 yaşına geldiğinde Barselona'da sanat okuluna başladı.

“Ben modern resimde araştırma sözcüğüne verilen önemi hiç anlayamıyorum. Bana sorarsanız resimde aramanın hiçbir önemi yoktur. Önemli olan bulmaktır.”

İki sene sonra Madrid Kraliyet Akademisi'ne onur öğrencisi olarak kabul edildi. 1904 yılında Paris'e taşındı. Malagalı sanatçı bu topluma kendini alıştırdı.

Pablo Picasso'nun çok farklı bir bakış açısı vardı. Sanatta araştırmanın diğerleri gibi kendini yükselteceğine inanmıyordu. Çünkü ona göre araştırmak kişinin bir takım deneysel gelişmelerden geçerek kendisini bir sonuca götürmesi demekti.*

“Yaptığım her şey bugün için yapılmıştır ve hep bu günde kalacağı umuduyla yapılmıştır. Hiçbir zaman denemelere, deneylere girişmedim. Söylenecek bir şey olduğunda, bunu gerekli olduğunu hissettiğim tarzda söyledim.”

İspanyol sanatçı için sonuç önemli değildi. Önemli olan o an ne düşündüğü ve ne hissettiğiydi. Belki de bu yüzden Picasso'nun sanatsal dönemleri arasında bir tutarsızlık gözlemlenir. 1907 ve 1904 yılları

arasındaki dönem sanatçının kübist dönemini oluşturdu. “Avignon’lu Kızlar” ile başlayan bu dönem I. Dünya Savaşının çıkmasıyla sona erdi. Picasso'nun sanat hayatı boyunca en tutarlı olduğu dönem belki de bu kübist dönemdir. Picasso, Braque, Gris, Léger ve grubun diğer üyeleri görmeye alıştığımız doğa tuvaleri yapmak yerine Cézanne'in önem kazanmış eş zamanlı biçimini benimsediler ve hatta onlar bu ifa-

deyi geliştirdi ve dünyayı küp ve silindirik biçimlerinde yeniden yorumladılar. İspanyol sanatı için kübizm yeni bir dünyanın kapılarını açtı. Savaştan sonra grup dağıldı. Hiçbir şey eskisi gibi değildi. Dünya başka bir yere dönüşmüştü. Picasso kübizmi bıraktı ve klasik resimler yapmaya başladı. 1917 yılında yaptığı “Olga Koltukta Otururken” bu dönem için güzel bir örnektir. Sanatçı

bu üslupta tablolar yapmaya devam etti. John Berge'e göre Picasso'nun en iyi yapıtları 1930-1940 yılları arasında yapılmıştır. Bu dönemde Pablo Picasso duygusal dünyasının sözcüsü oldu ve aynı zamanda sanat üslubu da değişti. Bu durumda sanatçıyla ilgili bir gerçeği hatırlamak uygundur. O çağdaşlarının sahip olduğu gibi belli bir çizgide devam etmedi. Daha önce dediğimiz gibi, önemli olan onun o anda ne hissettiğidir. O anlık düşüncelerini görünebilir yapabilmek için hangi rengi veya hangi şekli kullanacağını düşünmez. Picasso'nun o dönem yaptığı diğer yapıtları sanki Guernica'nın devamı gibidirler. Yine aynı yıl yaptığı “Ağlayan Kadın” tablosu buna güzel bir örnektir. Kadının yüzü İspanya'daki iç savaşın sonucu paramparça hayatları, kırık kalpleri ve yoksulluğu ifade eder ve sadece iç savaşın değil aynı zamanda savaşların bir sembolü haline gelmiştir. Picasso 1944'de Fransız Komünist Partisine katıldı. Daha sonraki dönemlerde, çalışmalarında kübizmden çok az faydalandı. Hayatının son dönemlerinde eski usta sanatçıların

eserlerinden çeşitlendirmeler yaptı. Berge'e göre kübizm Picasso'ya parçaları yerinden oynatma özgürlüğü kazandırdı. Sanatçının kariyerinde zirveye ulaştığı dönem 1930-1940 arasındaki yıllardır. Kendi deneyimlerinden yararlanması özgün başyapıtlar ortaya çıkarmasına vesile oldu. Pablo Picasso yalnızlığın, aşkın sadece ve sadece yaratarak var olabilmenin sanatçısıdır.

PIONERO DE LA MEDICINA MODERNA : EL-GAFIKI

Fatma Sena BAYRAM (10/F)

El Gafiki vivió en Córdoba en el siglo 13(XIII). Obtuvo sus conocimientos sobre la Medicina leyendo las obras de médicos famosos como Huneyn b. Ishak , Ali b. Isa el-Kehhal , Ammar b. Ali el-Mevsilî , Ibn Sina y también con su propia experiencia en Córdoba donde trabajó durante muchos años. El Gafiki escribió un libro llamado “el-Mursid fi'l-Kuhl” (Guía de medicación ocular)sobre las enfermedades oculares. El dijo que escribió este libro porque no podía encontrar ninguna información teórica y práctica sobre las enfermedades oculares. Este libro también contiene informaciones sobre las enfermedades de la cabeza y el cerebro. Además de la información sobre la anatomía del ojo, su salud, sus enfermedades , tratamientos y su quirúrgico, también explica, las partes del ojo, los nervios y las venas y sus estructuras y la forma de ver. Además se menciona remedios para los ojos , su preparación y los colores útiles y dañinos para los ojos . Gafiki menciona las enfermedades oculares de los niños, los 77 tipos de enfermedades según las capas del ojo y sus medicamentos y al final del libro presenta 25 instrumentos de la cirugía oftálmica con sus formas. Hizo grandes servicios a la oftalmología con su contribución al desarrollo de instrumentos de cirugía ocular .El libro de Gafiki se acepta como uno de los estudios más importantes y más grandes relacionados con la

oftalmología en el mundo Islámico. Por las investigadores occidentales es aceptado como un resumen de toda la información sobre cirugía ocular reconocida en las civilizaciones islámicas orientales y occidentales de ese periodo.El tratamiento de trahama que fue desarrollado por él se utilizó en Europea hasta los años de La Segunda Guerra Mundial. En el 800.aniversario de su muerte el busto de Gafiki fue puesto en el patio del Hospital Municipal de Cordoba .

MODERN TIBBIN

ÖNCÜSÜ: EL-GAFİKİ

El Gafiki 13. yüzyılda Kurtuba'da yaşamıştır. Tıp konusundaki bilgilerini ise Huneyn b.Ishak , Ali b.Isa el-Kehhal, Ammar b. Ali el-Mevsilî , İbn Sina gibi meşhur Alimlerin eserlerini okuyarak ve uzun yıllar çalıştığı Kurtuba'da kendi tecrübeleri ile elde etmiştir. El Gafiki göz hastalıkları hakkında “el-Mursid fi'l-Kuhl”“(Göz hastalıkları kılavuzu) adında bir kitap yazmış. Bu kitabı göz hastalıkları ile ilgili teorik ve pratik bilgi bulamadığı için yazdığını söylüyor. Bu kitap beyin ve baş hastalıkları ile ilgili bilgiler de içeriyor. Aynı zamanda gözün anatomisi ,sağlığı ,hastalıkları tedavisi ve cerrahisi hakkında bilgilerin yanı sıra gözünü parçaları ,sinir ve damarları bunların yapıları ve nasıl gördüğümüzü de açıklar. Ayrıca göz ilaçları bunların hazırlanışı ve göz için zararlı ve faydalı renk-

den bahsedilir. Çocuklarda görülen göz hastalıklarından ,gözün tabakalarını göre 77 çeşit hastalıktan ve bunların ilaçlarından bahseden Gafiki eserinin sonlarında 25 adet göz cerrahisi aletini şekilleri ile birlikte tanıtır. Göz cerrahisi aletlerinin gelişmesine yaptığı katkıyla göz hekimliğine büyük hizmetler yapmıştır. Gafiki'nin kitabı İslam dünyasında göz hekimliği hakkında yapılmış çalışmaların en önemlilerinden biri ve en geniş kabul edilir. Batılı araştırmacılar tarafından o devrin Doğu ve Batı İslam medeniyetlerinde tanınan bütün oftalmoloji bilgilerin özeti olarak kabul edilir. Geliştirdiği trahom tedavisi İkinci Dünya Savaşı yıllarına kadar Avrupa'da kullanılmıştır. Gafiki'nin büstü ölümünün 800.yıldönümü olan 1965'te Kurtuba Belediye Hastanesi'nin avlusuna dikilmiştir.

EL FLAMENCO

Ayşe Saide ES

El Flamenco, es un género musical español que tiene su origen en Andalucía una zonas de extremadura, y también en la Región de Murcia; sus principales facetas son el canto, el toque y el baile, contando también con sus propias tradiciones y normas. Tal y como lo conocemos hoy en día data del siglo XVII y existe controversia sobre su origen, ya que aunque existen distintas opiniones y vertientes, ninguna de ellas ha podido ser comprobada de forma histórica. Por lo tanto, hay dos rumores sobre la aparición del Flamenco. Por mencionar brevemente el primero de ellos, aunque se sabe que el Flamenco es nativo de España, cuando llegamos a su origen, nos encontramos con la región de Andalucía. Según esta tesis, el Flamenco fue inventado por los musulmanes bereber- árabes nativos asimilados de habla latina, los judíos de España y los gitanos de la región. El Flamenco que comenzó irónicamente en las cuevas como una forma de expresión personal por aquellas etnias que fueron oprimidas junto con los gitanos, ha alcanzado este estado ostentoso a través de sus cambios. Según otros relatos, el Flamenco nació como resultado de la difusión del arte de una sola persona. Esa persona es un udi árabe (artista ud) que vive en Andalucía: Flamo Mengue. Flamo Mengue fue un maestro UDI que los guitarristas castellanos comenzaron a mirarlo y adoptar su estilo. Este estilo de jue-

go que se convirtió en una escuela entre los guitarristas, se llamaba 'flamomengue' y la palabra para la época cambió a 'flamenco'.

El Significado Subyacente Del Flamenco

Durante el período del Flamenco, la expulsión de árabes y gitanos de España y la actitud abrumadora y el comportamiento mostrado contra ellos, la gente describió estas presiones sociales y desgracias con el arte. Todo esto ha creado el verdadero sentido del arte y sus raíces espirituales.

Danza Flamenca

El baile Flamenco es un rebelión contra los opresores y la danza de un rebelde contra los opresores. Permite la expresión efectiva de las emociones románticas y profundas que los bailarines describen usando movimientos corporales y expresiones faciales. Es por eso que el Flamenco tiene una postura dura. Inicialmente la Danza flamenca sólo fue creada con la técnica de canto de aplausos llamada 'toque de palmas'. Más tarde, con el uso de otros instrumentos musicales como la guitarra, el Flamenco se hizo aún más técnico.

Canción (Canto) En Flamenco

Las canciones flamencas se dividen en tres categorías: canto jondo (canción profunda), canto intermedio (canción de diciembre) y canto chico (canción ligera).

El cantante Flamenco debe ser un experto en al menos unos pocos estilos de 'canto' y debe conocer muchos ritmos, melodías tradicionales y diversos poemas del estilo con el que está relacionado. Debe tener una voz distintiva y conocida en las tradiciones clásicas como una buena técnica vocal. También debería poder usar su voz en un estilo que esté más cerca de la técnica oriental que la occidental. Los cantantes flamencos crean su propio estilo tocando con los dedos sobre la mesa, aplaudiendo, golpeando el suelo con sus pies –si es viejo- con su caña y manteniendo el ritmo. El acompañamiento rítmico que le proporcionan, está ligado por tradición, pero le añaden su propio espíritu y sentimientos del momento.

Guitarra Flamenca

El cantante está acompañado por un guitarrista flamenco, conocidos como tocaores. Pero también pueden estar dos o más guitarristas en un ambiente de entretenimiento ruidoso. El guitarrista debe, por supuesto, conocer el ritmo de la canción, estar bien familiarizado con las melodías tradicionales de la canción. En general, la guitarra flamenca se toca con más ataque y más agresivo.

Vestimenta Flamenca

Las características comunes de los trajes flamencos son lunares, faldas con volantes, chales borlas, horquileo

las llamadas peineta y rosas.

Los bailarines usan zapatos flamencos profesionales con la nariz y el tacón tachonados debajo de estos trajes.

Entre los lugares más bellos para ver el Flamenco se encuentra Sevilla en la región de Andalucía en España. En el distrito de Santa Cruz en Sevilla, una melodía diferente se eleva desde cada esquina en las cubiertas

FLAMENKO

Flamenco Extremadura bölgelerinde ve aynı zamanda Murcia bölgesinde, Endülüs kökenli olan bir İspanyol müzik türüdür. Ana yönleri, kendi gelenekleri ve kuralları ile şarkı söylemek, dokunmak ve dans etmektir. Bugün bildiğimiz gibi kökeni 18. yüzyıla kadar uzanmaktadır ve kökeni üzerinde tartışmalar vardır çünkü farklı görüşler ve eğilimler olmasına rağmen, bunların hiçbiri tarihsel olarak kanıtlanmamıştır. Dolayısıyla Flamenco'nun ortaya çıkışı konusunda iki tane rivayet vardır. Bunlardan kısaca bahsetmek gerekirse ilki Flamenco'nun İspanya'ya özgü olduğu bilinmesine rağmen, kökenine indiğimizde karşımıza Endülüs bölgesi çıkmaktadır. Bu teze göre, Flamenco bölgedeki Latince konuşan asimile olmuş yerli Berberi-Arap Müslümanlar, İspanya Yahudileri ve Çingenerler tarafından beraberce ortaya çıkarılmıştır. Çingenerlerle birlikte ezilen bu etnik kökenler tarafından kişisel ifade biçimi olarak mağaralarda ironik bir biçimde başlayan Flamenco, geçirdiği değişimlerle bu gösterişli haline ulaşmıştır. Diğer rivayete göre Flamenco tek bir kişinin sanatının yay-

gınlaşması sonucu doğmuştur. O kişi Endülüs'te yaşayan bir Arap udi (ud sanatçısı): Flamo Mengue'dir. Flamo Mengue o kadar usta bir udidir ki, Kastilyalı gitaristler ona özenip tarzını benimsemeye başlarlar, gitaristler arasında bir ekol haline gelen bu çalış tarzı 'flamomengue' olarak adlandırılır ve zaman içinde kelime 'flamenco'ya dönüşür.

Flamenco'nun Özünde Yatan Anlam

Flamenco'nun oluştuğu dönemde Müslüman Araplar'ın ve Çingenerlerin İspanya'dan sürülmesi, onlara karşı gösterilen ezici tutum ve davranışlar karşısında, insanlar yaşadıkları bu sosyal baskıları ve talihsizlikleri sanatla anlatmışlardır. Bütün bu yaşananlar da sanatın gerçek duygusunu ve ruhsal köklerini oluşturmuştur.

Flamenco Dansı

Flamenco dansı ezilmişliklere karşı bir isyan ve bir başkaldırının dansıdır. Dansçıların vücut hareketleri ve yüz ifadelerini kullanarak anlattığı romantik ve derin duyguların etkili bir şekilde ifade edilmesini sağlar. Flamenco'daki sert duruşlar bu yüzdendir. Başlangıçta Flamenco dansı sadece 'toque de palmas' olarak adlandırılan alkışlayarak şarkı söyleme tekniğiyle ilerlemekteydi. Daha sonra gitar gibi diğer müzik aletlerinin kullanımı ile Flamenco daha da teknikselleşmiştir.

Flamenco'da Şarkı (Cante)

Flamenco şarkıları üç kategoriye ayrılır: cante jondo (derin şarkı), cante intermedio (ara şarkı) ve cante chico (hafif şarkı).

Ayrıca Flamenco'da öncelikli ve

vazgeçilmez olan şarkıcıdır. Flamenco şarkıcısı en azından 'cante'nin birkaç tarzında uzman olmalı ve ilgili olduğu tarzın ise birçok ritmini, geleneksel ezgilerini ve çeşitli şiirlerini bilmek durumundadır. Klasik geleneklerde iyi vokal tekniği olarak bilinen kendine özgü bir sese sahip olmalıdır. Ayrıca sesini batıdan çok doğu tekniğine yakın bir tarzda kullanabilmelidir. Flamenco şarkıcıları parmaklarını masaya vurarak, ayaklarıyla –yaşlıysa bastonuyla- yere vurup ritim tutarak, kendi sağlayacağı ritmik eşlikle geleneğe bağlı fakat kendi ruhunu ve anın getirdiği hisleri de katarak kendi solosunu yaratır.

Flamenco'da Gitar (Toque)

Şarkıcıya bir gitarist eşlik eder. Gürültülü bir eğlence ortamında iki ya da daha fazla gitaristin olduğu da görülür. Gitarist tabii ki icra edilen şarkı formunun ritmini iyi bilmeli ve şarkının geleneksel melodilerine aşina olmalıdır. Genel olarak Flamenco gitarı, daha çok atakla ve daha agresif çalınır.

Flamenco Kıyafetleri

Flamenco kostümlerinin ortak özelliği, puantiyeler, fırırlı etekler, şallar, püsküller, peineta denen saç tokaları ve güllerdir.

Dansçılar bu kıyafetlerin altına burun ve topuğu çivili profesyonel Flamenco ayakkabıları giymektedir.

Flamenco'nun izlenebileceği en güzel yerler arasında İspanya'nın Endülüs bölgesindeki Sevilla gösterilir. Sevilla'nın Santa Cruz bölgesinde ara sokaklarda her köşeden farklı bir ezgi yükselir.

FAMILIA REAL DE ESPAÑA

Elif GÜNEY (11/D)

Cuando se menciona la familia real en nuestro país, la primera familia que viene a la mente es la familia real británica. Aunque no es tan popular como la familia real británica, España también tiene una familia real. En este artículo, los conoceremos de cerca.

REY VI. Felipe

Entre sus ancestros podemos encontrar distintos concurrencias de las distintas casas reales de Europa, como los reyes de España, reyes de Grecia, la monarquía británica, los emperadores de Alemania.

Nació el 30 de enero de 1968 en Madrid, es el tercer niño y primer hijo del rey Juan Carlos y la reina Sofía. El 1 de Noviembre de 2003 anunció su compromiso matrimonial con la periodista asturiana Letizia Ortiz Rocasolano. La boda se celebró el 22 de Mayo de 2004 en la Catedral de la Almudena de Madrid. Al matrimonio asistieron jefes de Estado de diversas partes del mundo, así como personajes públicos de España y el extranjero; entre los asistentes se encontraban los reyes de Noruega, Suecia y Dinamarca; el príncipe Carlos de Gales, la reina Noor de Jordania, la princesa Carolina de Mónaco ...

Concluido el reinado de su padre, Juan Carlos I, Felipe fue proclamado rey el 19 de junio de 2014.

REINA LETIZIA

Nació el 15 de septiembre de 1972, es la esposa de rey de España Felipe y la reina de España. En 2004, se casó con el rey VI Felipe cuando él todavía era un príncipe. Antes trabajaba como periodista. El rey Felipe es su segundo esposo. El príncipe Felipe ha dicho que incluso renunciaría como heredero del trono para casarse con Letizia Ortiz. La admisión a la familia real no ha sido fácil ya que es su segundo matrimonio y fue una sensación en Europa, porque no era descendiente del rey.

PRÍNCESA LEONOR

La primera hija del rey Felipe y la reina Letizia y heredero al trono, conocida como la princesa de Disney en España. Aunque solo tiene 14 años, ya tiene una responsabilidad sobre sus hombros que muchos compañeros no pueden imaginar. Todo el país se dará cuenta cuando llegue el momento. Por lo tanto, creció con la conciencia de esta tarea desde una edad temprana. Habla mirando a los rostros, da discursos y distribuye premios en ceremonias de premiación. A veces da la bienvenida a invitados gubernamentales que vienen a su país con su padre.

PRÍNCESA SOFÍA

Es la segunda hija del rey Felipe y la reina Letizia. Es la segunda en asumir el trono.

REY JUAN CARLOS

El rey Juan Carlos nació el 5 de enero de 1938 en la capital de Italia, Roma. El 14 de mayo de 1962, se casó con la princesa de Grecia y Dinamarca Sophia en Atenas. Tuvo tres hijos de su matrimonio con la Princesa Sofia. Estos son la duquesa de Lugo, nacida en 1963, Cristina, nacida en 1965 y el rey de Felipe, nacido en 1968. Llegó al trono el 22 de noviembre de 1975 y dejó el trono a su hijo Felipe 6 el 19 de junio de 2014.

REINA SOFÍA

Nació el 2 de noviembre de 1938 en el Palacio Real de Tatoi, cerca de Atenas. Es la hija primogénita del rey Pablo I de Grecia y la reina Federica Durante su infancia tuvo que abandonar Grecia junto con toda su familia a causa de la invasión alemana durante la Segunda Guerra Mundial, permaneciendo en Egipto y Sudáfrica. Se trasladaron posteriormente a Londres, donde pasaron el resto de la guerra. La reina Sofía, a pesar de ser hija de príncipes y no de reyes en el momento de su nacimiento, siempre ostentó el título de Su Alteza Real la princesa Sofía de Grecia y Dinamarca. El 8 de junio de 1961 asistió en New York a la boda de los duques de Kent, donde coincidió con Juan Carlos de Borbón, futuro rey de España. Se casaron en Atenas con una

gran ceremonia en 1962. Fue la reina de España del 22 de noviembre de 1975 al 19 de junio de 2014.

İSPANYA KRALİYET AİLESİ

Ülkemizde kraliyet ailesi deyince akla ilk gelen aile genellikle İngiliz kraliyet ailesi oluyor. İngiliz kraliyet ailesi kadar popüler olmasa da İspanya da bir kraliyet ailesine sahip. Bu yazımızda onları yakından tanıyacağız.

KRAL VI. FELİPE

Ataları arasında, İspanya kralları, Yunanistan kralları, İngiliz monarşisi, Almanya imparatorları gibi Avrupa'nın farklı kraliyet evlerini bulabiliriz.

30 Ocak 1968'de Madrid'de doğmuştur . Kral Juan Carlos ve Kraliçe Sofia'nın üçüncü çocuğu ve ilk oğludur. 1 Kasım 2003'te Asturyalı gazeteci Letizia Ortiz Rocasolano ile evlilik taahhüdünü açıkladı. Düğün 22 Mayıs 2004'te Madrid'deki Almudena Katedrali'nde yapıldı. Dünyanın çeşitli yerlerinden gelen Devlet Başkanlarının yanı sıra İspanya'dan ve yurtdışından gelen halka açık isimlerin yanı sıra; Katılımcılar arasında Norveç, İsveç ve Danimarka kralları vardı; Galler Prensi Charles, Ürdün Kraliçesi Noor, Monako Prensesi Carolina...

Babası Kral Juan Carlos'un tahttan çekilmesi üzerine 19 Haziran 2014 tarihinde tahta geçti. Günümüzde krallığı hala devam etmektedir.

KRALİÇE LETİZİA

15 Eylül 1972 doğumludur. İspanya Kralı VI. Felipe'nin eşi ve şuan ki İspanya Kraliçesidir. 2004 yılında VI.

Felipe henüz prensken evlenmiştir ve daha önce gazetecilik yapmaktadır. Kral Felipe onun ikinci kocasıdır ve Prens Felipe, Letizia Ortiz ile evlenmek için bir dönem tahtın varisliğinden bile vazgeçeceğini söylemiştir. İkinci evliliği olduğu için kraliyet ailesine kabulü kolay olmuştur ve kral soyundan gelmediği için Avrupa'da sansasyon yaratmıştır.

PRENSES LEONOR

Kral Felipe ve Kraliçe Letizia'nın ilk çocuğu ve tahtın varisi. İspanya'da Disney Prensesi lakabıyla anılır. Henüz 14 yaşında olmasına rağmen şimdiden omuzlarında pek çok yaşının hayal bile edemeyeceği bir sorumluluk var. Koskoca ülke zamanı geldiğinde onun yönetimine geçecek. Bu yüzden daha küçük yaşlardan itibaren bu görevin bilinciyle yetişiyor. Kürsülere çıkıp konuşma yapıyor, ödül törenlerinde ödül dağıtıyor. Kimi zaman babasıyla ülkesine gelen resmi konukları ağırlıyor.

PRANSES SOFİA

Kral Felipe ve Kraliçe Letizia'nın ikinci çocuğudur. Tahta geçme konusunda ablasından sonra gelir.

KRAL JUAN CARLOS

Kral Juan Carlos, 5 Ocak 1938 tarihinde İtalya'nın başkenti Roma'da dünyaya gelmiştir.

14 Mayıs 1962 tarihinde Yunanistan ve Danimarka Prensesi Sophia ile Yunanistan'ın başkenti Atina'da evlenmiştir. Prenses Sophia ile olan evliliğinden 3 çocuk sahibi olmuştur. Bunlar 1963'te doğan Lugo Düşesi Elena, 1965'te doğan Cristina ve 1968'de doğan Kral 6. Felipe'dir.

22 Kasım 1975'te tahta çıkmıştır

ve 19 Haziran 2014 tarihinde taht oğlu 6. Felipe'ye bırakmıştır.

KRALİÇE SOFİA

2 Kasım 1938'de Atina yakınlarındaki Tatoı Kraliyet Sarayı'nda doğdu.

Kraliçe Sofia Yunan Kralı Pablo Grecia ve Kraliçe Federica'nın ilk çocuklarıdır. Çocukluğu sırasında, II. Dünya Savaşı ndaki Alman işgali nedeniyle Mısır ve Güney Afrika'da kalarak Yunanistan'ı ailesiyle birlikte terk etmek zorunda kaldı. Daha sonra savaşın geri kalamını geçirdikleri Londra'ya taşındılar. Kraliçe Sofya, doğum sırasında kralın değil, prensin kızı olmasına rağmen, her zaman Yunanistan ve Danimarka Kraliyet Ekselansları Prenses Sofya unvanını aldı

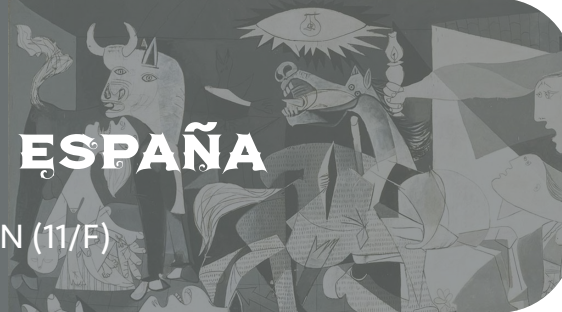
8 Haziran 1961'de York'taki Kent Dükleri'nin düğününe katıldı, burada İspanya'nın gelecekteki kralı Juan Carlos de Borbón ile tanıştı.1962 de büyük bir törenle Atina'da evlendiler

22 Kasım 1975'ten 19 Haziran 2014'e kadar İspanya kraliçeliği yapmıştır

HISTORIA DE ARTE DEL ESPAÑA

Melike Nur BOYACIOĞLU - Hümeýra Feyza DOĞAN (11/F)

La Arquitectura Española

Por arquitectura de España se entiende la existente en lo que actualmente es territorio español y la realizada por arquitectos españoles en el mundo. Debido a la amplitud temporal y geográfica que tiene la historia de España, la arquitectura española ha tenido multitud de influencias y manifestaciones.

Un auténtico desarrollo vino con la llegada de los romanos, que dejaron atrás algunos de sus monumentos más impresionantes en Hispania. La llegada de los vándalos, suevos y visigodos supuso una profunda decadencia en las técnicas romanas pero también el aporte de técnicas constructivas más austeras de vinculación religiosa, al igual como ocurrió en el resto de occidente.

La invasión musulmana en el año 711 supuso un cambio radical en los siguientes ocho siglos y llevó a gran-

des avances en la cultura, incluyendo la arquitectura. Córdoba, capital de la dinastía Omeya y Granada, de la nazarí, fueron centros culturales de extraordinaria importancia.

En los reinos cristianos surgieron gradualmente y desarrollaron estilos propios, inicialmente aislados de las influencias europeas y más tarde integrados en las grandes corrientes arquitectónicas europeas románica y gótica, las cuales llegaron a alcanzar un auge extraordinario, con numerosas muestras religiosas y civiles a lo largo de todo el territorio. Simultáneamente se desarrolló el estilo mudéjar, del siglo XII al XVII, que se caracterizó por una mezcla de corrientes culturales de herencia estructural europea y decoración árabe.

La arquitectura mudéjar

La arquitectura realizada por los musulmanes que permanecieron

en territorio cristiano y que no se convirtieron es llamado estilo mudéjar. Se desarrolló principalmente del siglo XII al XVI con fuertes influencias del gusto y arte árabe, pero adaptado al gusto de los señores cristianos. Por ello, el mudéjar es apenas un estilo puro: se combina frecuentemente técnicas y lenguaje artístico con otros estilos dependiendo del momento histórico.

El estilo mudéjar es una simbiosis de técnicas y formas de entender la arquitectura, resultado de la convivencia de las culturas musulmana, judía y cristiana. Emergió como un estilo arquitectónico en el siglo XII. Se suele aceptar que el estilo nace en Sahagún.

Se extendió al resto del Reino de León, Toledo, uno de los centros más antiguos e importantes, Ávila, Segovia, y más tarde a Andalucía, especialmente a Sevilla y Granada. En Sevilla, las habitaciones del Alcázar,[7] a pesar de ser clasificadas como mudéjar, están más relacionadas con el arte nazarí de la Alhambra que al resto del mudéjar, puesto que fueron creados por arquitectos de Granada con poca influencia cristiana traídos por Pedro I de Castilla.

Se caracteriza por el uso del ladrillo como material principal. No creó estructuras propias, al contrario que el gótico o el románico, sino que reinterpretó los estilos occidentales a través de una perspectiva musul-

mana. El carácter geométrico, distintivo de Islam, aparece en las artes accesorias, empleando materiales baratos (azulejo, ladrillo, madera, yeso, metales] trabajados de forma elaborada, destacando el artesanado. Incluso después de que los musulmanes ya no fueran empleados en la construcción, sus contribuciones se mantuvieron como parte integral de la arquitectura española.

La arquitectura gótica

El estilo gótico comenzó en España debido a la creciente comunicación de Europa central y del norte durante el siglo XII, cuando el románico tardío alternaba con un estilo de transición como es la arquitectura cisterciense y con algunas expresiones de gótico puro, como la Catedral de Ávila; ésta y la de Cuenca son las más tempranas del estilo.

Posteriormente al siglo XIII, el estilo se extiende con creativas variantes locales como el gótico levantino y el gótico isabelino.

La arquitectura barroca

Cuando las influencias barrocas italianas llegaron a España, gradualmente sustituyeron en el gusto popular al sobrio gusto clasicista que había estado de moda desde el siglo XVI. Tan pronto como en 1667, las fachadas de la Catedral de Granada de Alonso Cano y la de Jaén de Eufrasio López de Rojas indican la facilidad de su interpretación a la manera barroca de los motivos tradicionales de las catedrales españolas.

La evolución del estilo pasó por tres fases. Entre 1680 y 1720, los Churriguera popularizaron la mezcla de columna salomónica de Guarini y el orden compuesto, conocido

como «orden suprema». Entre 1720 y 1760, la columna churrigueresca o estípite, en forma de cono o obelisco invertido, se estableció como elemento principal de la decoración ornamental. Los años 1760 a 1780 vieron un desplazamiento gradual del interés desde el movimiento retorcido y excesivo de la ornamentación hacia el equilibrio y la sobriedad del neoclásico.

1-renacimiento y barroco

A principios del siglo XVI se desarrolló un estilo polifónico coral que estaba próximo al estilo de la escuela franco-flamenca de música. Gran parte de la producción musical de la época fue impreso en cancioneros entre los que pueden mencionarse el Cancionero de Palacio, el Cancionero de Medinaceli, el Cancionero de Upsala y el Cancionero de la Colombina.

La unificación de estilo ocurrió en el reinado de Carlos I de España, emperador del Sacro Imperio, ya que músicos del norte visitaron España y músicos españoles viajaron a otros territorios del Imperio: Países Bajos, Alemania e Italia. Muchos

compositores solían volver hacia el final de su carrera para extender sus conocimientos musicales en su país natal.

1-Del siglo XVIII al XXI

Hacia finales del siglo XVII la música española imitó los modelos italianos de la época, siendo importante la influencia de los italianos Domenico Scarlatti, Luigi Boccherini y Gaetano Brunetti, residentes en la corte madrileña. De corta vida, el compositor Juan Crisóstomo de Arriaga ejemplifica la última etapa del clasicismo y el inicio del romanticismo sinfónico.

Una forma musical que se desarrolló a principios del siglo XVII fue la zarzuela, una forma popular de ópera. La canción también tuvo un espacio muy importante en la vida musical española del siglo XIX, en un género en el que no sólo hubo hombres, sino también mujeres compositoras de relieve, como Paulina Cabrero.

La década de los cuarenta fue un tiempo de intensa labor de reorganización de la vida musical española, que había quedado muy desarti-

culada tras la Guerra Civil. Se creó la Orquesta Nacional, se reformó el Conservatorio de Madrid, se fundó el Instituto Español de Musicología, Estos entre otros factores, fueron determinantes en la vida institucional, en la creación, en la didáctica y en la investigación histórica de la música española y sentaron unas bases sin las que sería imposible comprender la segunda mitad del s. XX.

La música folclórica

La música folclórica en España es tan variada como sus regiones. Sin embargo hubo una serie de ritmos extendidos por toda la península que, con el tiempo, variaron haciéndose distintos en cada región o desaparecieron en algunas y quedaron como particulares de las otras.

El flamenco tienen un parte muy importante por la musica folclórica de España. El flamenco, influenciado fuertemente por el folclore tradicional andaluz, suele ser asociado habitualmente al pueblo gitano.

La Pintura Española

La edad media

España contiene una de las mejores muestras de la Edad Media de toda Europa. La Edad Media abarca dos grandes corrientes, el románico y el gótico.

1-El románico

En España no se conocen vidrieras pintadas con anterioridad al siglo XIII, pero sí notables pinturas murales de estilo románico y otras sobre tabla desde el siglo XI aparte de las miniaturas de códices de anteriores fechas. Siguió el estilo de tales miniaturas con poca diferenciación aunque mejorando un tanto el di-

bujó desde el siglo XII y disminuyendo la ornamentación fantástico como se puede observar en el libro de los Testamentos de la catedral de Oviedo y en algunos otros códices de dicha centuria.

2-El gótico

La pintura gótica en España se divide en cuatro fases.

Del estilo gótico lineal o francogótico destacan algunas vidrieras, como las de la catedral de León. Perviven algunos frescos en muros de las iglesias, así como pintura sobre tabla. Destacada es la labor de los miniaturistas, cuya obra maestra son las que ilustran el códice de El Escorial de Las Cantigas.

Durante el estilo italogótico o trecentista (segunda mitad del siglo XIV) influye la escuela sienesa en la Corona de Aragón y la escuela florentina en el reino castellano-leonés.

Ya en el siglo XV España se adscribe al estilo internacional y la última fase es el estilo flamenco llega a Es-

paña a mediados del siglo XV, con diversas escuelas regionales.

Barroco

El barroco supone el momento culminante tanto de la actividad pictórica como en todas las otras artes, conocido también como el Siglo de Oro. La pintura Barroca de España se caracteriza por los bodegones o los retratos, teniendo un magnífico plantel de pintores. Su máximo exponente fue el maestro Diego de Silva y Velázquez un genio de la luz y la oscuridad y el máximo retratista del Barroco actualmente considerado uno de los mejores pintores tanto de su época como de todos los tiempos.

El siglo XX.

En esta época aparecen muchos de los artistas españoles de más proyección internacional de todos los tiempos. Dentro del siglo XX aparecen cuatro movimientos con gran repercusión en España:

-Modernismo (arte)

-Novecentismo

El Novecentismo surge a principios del siglo XX como una derivación del Modernismo. Fue acuñado por el escritor Eugenio D'Ors, y tuvo muchísima importancia en Cataluña. Al igual que el Modernismo, el Novecentismo intenta poner la cultura catalana a un nivel más

Es difícil distinguir los pintores del Novecentismo y del Modernismo, ya que muchas de las obras son muy parecidas.

-Cubismo

Este nuevo movimiento sale en Francia de la mano de tres artistas,

dos de ellos españoles: Pablo Picasso (español), Braque (francés) y por último otro español Juan Gris.

El cubismo trata las formas de la naturaleza por medio de figuras geométricas, representando todas las partes de un objeto en un mismo plano

Picasso:

Pablo Ruiz Picasso, el artista que más ha influenciado en la historia y uno de los grandes maestros del siglo XX. Ya que existen más de 1500 obras suyas en museos que reciben el nombre de Museo Picasso.

Juan Gris:

Juan Gris, gran difusor del cubismo y uno de los grandes maestros junto con Picasso.

- Surrealismo

En España el surrealismo aparece en torno a los años veinte no en su vertiente puramente vanguardista sino mezclado con acentos simbolistas y de la pintura popular.

Salvador Dalí:

Salvador Dalí pintor junto a Picasso

de gran fama en el siglo XX. Nació en Figueras hizo varios viajes a Madrid y París. Dalí fue el máximo representante del surrealismo creando un hiperrealismo.

Juan Miro:

Joan Miró seguidor de Dalí y Picasso su estilo es más bien una abstracción del surrealismo, destacando sus collages y sus esculturas.

İSPANYA SANAT TARİHİ

İspanyol Mimarisi

İspanya mimarisi dendiğinde halen İspanyol bölgesinde var olan ve İspanyol mimarların dünyada yaptıkları anlaşılır. İspanya tarihinde olan geçici ve coğrafi genişliğe bağlı olarak, İspanya mimarisi çok fazla etki ve kalabalığa sahiptir.

Romalılarla beraber gelen özgün bir kalkınma, İspanya'daki bazı etkileyici anıları geride bırakmıştır. Batının geri kalanında da olduğu gibi; Vandallar'ın, Suebiler'in ve Visigodlar'ın gelişinin ve dini bağın daha ciddi oluşunun yapıcı katkılarıyla Roma tekniklerine derin bir çöküşe neden olduğu düşünülüyor.

711'de Müslümanlar'ın fethi ile beraber 8. yüzyılın devamında ciddi değişimler olduğu, kültür ve mimaride büyük ilerlemeler kat edildiği tahmin ediliyor. Kordoba (Emevi hanedanlığının başkenti) ve Granada olağanüstü önemin kültürel merkezleriydiler.

Kendine has tarzlar Hristiyan krallığında git gide ortaya çıktı ve geliştii. Başlangıçta Avrupa'nın etkisiyle izole oldu ve daha sonra gotik ve romanesk Avrupa'nın büyük, sıra-

dan mimarisiyle bütünleşti. Bazıları, bölge boyunca, çok sayıda dini ve sivil örnekle beraber olağanüstü bir gelişmeye ulaştı. Aynı zamanda (12. yüzyıldan 17. yüzyıla kadar) Arap dekorasyonu ve Avrupa estetiğinin sıradan mirası kültürünün karışımıyla müdeccen stili geliştii.

Müdeccen Mimarisi

Mimari Müslümanlar'ın Hristiyan topraklarında ikamet etmesiyle ortaya çıkmıştır. İlk olarak Arap sanatının ve zevkinin güçlü etkisiyle 12. yüzyıldan 16. yüzyıla kadar gelişmiştir fakat daha sonra Hristiyan efendilerin zevklerine adapte olmuştur. Bu yüzden müdeccen henüz yeni saf bir tarzdır. Diğer tarihi ana bağlı olan stillerin artistik dili ve teknikleriyle olası bir şekilde bağdaşır.

Müdeccen stili; Müslüman, Hristiyan ve Yahudi kültürlerinin birlikte yaşanması sonucu ortaya çıkan mimariyi anlatan teknik ve formların birleşimidir. 12. yüzyılda mimari bir stil olarak ortaya çıkmıştır. Bu tarzın Sahagún'da doğduğu kabul edilir.

León Krallığı, Toledo, Ávila ve Segovya gibi bazı önemli ve eski merkezlere daha sonra da özellikle Sevilla ve Granada olmak üzere Endülüs'e yayıldı. Kastiy'a'nın 1. Pedro'sunun Hristiyan etkisiyle Granada'lı mimarların oluşturdukları Sevilla'daki Alcázar odaları, müdeccen olarak sınıflandırılmış olmalarına rağmen, müdeccenin devamı olan Alhambra'nın nazari sanatıyla daha fazla ilişkilidir.

İlk malzeme olarak tuğla kullanımıyla oluşmuştur. Gotiğin ve romanekin tam tersine kendine özgü olarak ortaya çıkmamıştır oysaki

batılı tarzlar Müslüman bakış açısıyla yeniden yorumlanırdı. Süslü sanatlarda gözükken İslam'a özgü geometrik bir karakteri vardır ve ucuz materyaller kullanılarak (tuğla, tahta, çini, alçı, metaller) özenle çalışılmıştır. Hatta Müslümanlar yapılarda görevli olmayı bıraktıktan sonra bile katkıları, İspanyol mimarisinin bir bütünü olarak devam etti.

Gotik Mimarisi

Romanesk tarzı, sistersiyan mimarisi gibi bir geçiş tarzıyla ve Avila Katedrali gibi bazı saf gotik ifadelerle yavaş yavaş değiştiğinde, Gotik stili orta ve kuzey Avrupa'nın büyüyen iletişimine bağlı olarak 12. yüzyılda İspanya'da başladı.

13. yüzyıldan sonraki dönemde Laventın gotiği ve Isabel gotiği olarak yerel yaratıcı farklılıklarla yayıldı.

Barok Mimarisi

İtalyan baroğunun etkisi İspanya'ya geldiğinde, 16. YY.' dan beri moda olan popüler zevk klasizmin yerini kademeli bir şekilde barok almıştır. 1667'de Granada Katedrali cephesi, Alonso Cano, Jaén Katedrali cephesi, Eufrazio Lopez tarafından, İspanyol katedralinin geleneksel motiflerinin barok tarzına nasıl kolayca uygulanabileceğini gösterilmiştir.

Bu tarzın gelişimi üç aşamadan oluşur. 1680 ve 1720 yılları arasında, Churriguera ailesi, Guarini (İtalyan barok mimar) sarmal kolonları ile kompozit stili karışımı ile ünlenmişlerdir ki bu "Büyük Stil" olarak bilinir. 1720 ve 1760 yılları arasında Churriguera sütunu veya esipite, koni veya devrik sütun, ihtişamlı dekorasyonun en temel ögesi halini aldı. 1760-80 neoklasizmin sağlam

ve gösterişsiz mimarisine doğru giderek aran bir ilgi gördü.

İspanyol Resmi

Ortaçağ

İspanya tüm ortaçağ Avrupa'sının en iyi örneklerini içerir. Ortaçağ Romanesk ve Gotik olarak iki önemli akımı kapsar.

1- Romanesk

13. yüzyılın öncesinde cam boyacılığı tanınmazdı fakat 11. yüzyıldan beri geçmişten kalma el yazması kitapların minyatürleri bir yana, Romanesk tarzı duvar resimlerinin ve diğer levha üzerindeki hatırı sayılırdı. 12. yüzyıldan beri resmin biraz iyileşmesine rağmen, küçük bir farklılıkla bu tür minyatürlerin stilini takip etti. Bazı yüzyıllık el yazması kitapların sözlerinde ve Oviedo Katedrali'nin ahitler kitabından gözlemlendiği kadarıyla fantastik süsleme azaldı.

2- Gotik

İspanya'da gotik resmi 4 evreye bölünür.

Leon Katedrali'ndekiler gibi, çizgisel ya da özgür gotikte bazı camcılar öne çıkar. Levhalardaki resimlerde olduğu gibi kiliselerin duvarlarındaki bazı freskler baki kalmışlardır. El Escorial de las Cantigas'ın el yazması kitabını resimleyen bazı usta eserler, minyatürlerdeki emeğe dikkat çeker.

Aragon'un Coronası'nda sienesa okulunu ve Kastiyıya-Leon krallığında florentin okulunu, italik stili ve 14. Yüzyılın 2. Yarısı boyunca etkilemiştir.

Ve İspanya 15. Yüzyılda çeşitli dini okullarla, uluslararası stile ve 15.

Yüzyılın ortalarında İspanya'ya ulaşan flamenko stiline son evresine dayandırır.

Barok

Barok tüm diğer sanatlarda da olduğu gibi resimsel aktivitelerin doruk noktası olarak varsayılır ve Altın Çağ olarak da bilinir. İspanya'nın barok resmi mükemmel bir ressam takımına sahiptir, natürmort ve portre eserlerinden oluşur. Usta Diego de Silva y Velázquez Barok sanatının en büyük simgesidir. Kendi döneminde ve halen Barok portre çizen ressamlar arasında en saygı gösterilen kişidir.

XX. Yüzyıl Resmi

Bu dönem, birçok İspanyol sanatçıların uluslararası platformda en fazla öne çıktığı dönem olarak yansır. 20.YY'da , İspanya'da büyük yankı getiren dört sanat akımı çıkmıştır.

-Modernizm

-Novecentismo

20.YY başlarında modernizmin bir türevi olarak ortaya çıkmıştır. Yazar Eugenio D'ors tarafından (ilkeleri) oluşturulmuş olup Katalonya için büyük bir önem arz ederdi. Tıpkı modernizm gibi novecentismo da Katalan kültürüne bir seviye arttırma amacı gütmüştür.

Novecentismo ve modernizm eserlerini birbirlerinden ayırmak zordur. (Bunun sebebi iki akımın da birbirlerine çok benzemesidir.

-Kübizm

Bu yeni akım, Fransa'da ikisi İspanyol biri Fransız olmak üzere üç sanatçıdan çıkmıştır: Pablo Picasso (İspanyol), Braque(Fransız) ve son olarak diğer İspanyol Juan Gris.

Kübizm , doğanın her biçimini, geometrik figürler vasıtasıyla, bir nesnenin tüm parçalarını aynı planda sunmayı amaçlar.

Picasso:

20.YY'ın en büyüklerinden ve tarihte en çok etki bırakan sanatçıdır. Şu an Picasso Müzesi adındaki müzede 1.500'den fazla eseri sergilenmektedir.

Juan Gris: Kübizmin en büyük yansıtıcısı ve Pablo Picasso ile birlikte en büyük ustalarındandır.

-Sürrealizm

İspanyada sürrealizm, yirmili yıllardan sonra tamamen şaşalı tarafından (kurtulup) sembolik vurgular ve popüler resimle karışık (bir şekilde) ortaya çıkar.

Salvador Dali: Picasso ile beraber 20.YY'ın en ünlü ressamıdır. Figuros'ta doğan (sanatçı), Madrid ve Paris arasında pek çok yolculuk yapmıştır. Dali ultra-sürrealizmin kurucusu olarak sürrealizmin en büyük temsilcilerindendir.

Juan Miro: Dali ve Picasso'nun takipçisidir. Kolajlarına ve heykelle-

rine bakarak, (kendi) tarzıyla sürrealizmin en iyi soyutlamalarını (vermiştir).

İspanyol Müziği

Klasik Müzik

1-Renacimiento ve Barok

Tür, 16. YYın başında, Franko-flamenko müzik okulu tarzına yakın bir çok sesliler korusu şeklinde gelişti. Dönemin müzikal ürünlerinin büyük bir kısmı müzik kitaplarına basılmıştı. Bunlar arasında El Cancionero De Palacio (Saray müzik kitabı) örnek olaeak gösterilebilir.

Tarzin birleşmesi, Kutsal İmparatorluk'un İspanya Kralı I. Carlos döneminde, kuzeyli müzisyenlerin İspanya'ya ziyaret etmesi ile İspanyol müzisyenlerin imparatorlukta diğer bölgeleri (Hollanda, Almanya ve İtalya) gezmesi sonucu gerçekleşti

2-XVIII ve XX Yüzyıl müziği

18.YY sonlarına doğru, İspanyol müziği o zamanın İtalyan modellerini taklit etmiştir. Domenico Scarlatti, Luigi Boccherini ve Gaezano Brunetti gibi İtalyanların, Madridli

saray erkamı üstünde büyük önem teşkil ederdi. Dönemin sanatçılarından, bestekar Juan Crisostomo Arriaga ise kısa ömründe, klazizmin son dönemi ve romantizmin başlangıcında senfoni müziğinin örneklerini vermiştir.

19.YY'da şarkı, İspanyol müzik yaşamında önemli bir yere sahipti. Bu dönem bestekarlarını yalnızca erkek bestekarlar değil, Paulina Cabrero gibi kadın bestekarlar da oluşturmaktaydı.

1940'lı yıllarda, iç savaştan sonra kesintiye uğrayan İspanyol müziği ile ilgili çalışmalar on yıl kadar yoğun bir şekilde sürdürülmüştür. Ulusal orkestra kurulmuş, Madrid Konservatuarı yenilenmiş, İspanyol Müzik Bilimi Enstitüsü kurulmuştur. Bunlar, diğer faktörlerin yanı sıra, kurumsal yaşamda, yaratıcılıkta, diktaktikte ve İspanyol müziği tarihsel araştırmalarında belirleyici olmuşlar, böylece 20. YY'ın ikinci yarısına sığmayan temeller atılmıştır.

Halk müziği

İspanya'da halk müziği, bölgeleri kadar çeşitlidir. Bununla birlikte, yarımada boyunca yayılma, zamanla her bölgede farklılaşan veya bazılarında kaybolan ve diğerlerine özgü bir melodi/ritim vardı.

Flamenko İspanyol halk müziğinde önemli bir yere sahipti. Geleneksel Endülüs folklarından yoğun şekilde etkilenen flamenkoyla genellikle çingenler ilgilenirdi.

DON QUIJOTE

Münevver Nur ERASLAN (11/D)

Un protagonista que continúa con su caballo flaco, desafía al ejército de los gigantes: Don Quijote. Su deber es derrotar a estas criaturas gigantes en el nombre de su amada Señora Dulcinea. Pero como le ha explicado su asistente Sancho Panza muchas veces, ellos no son gigantes, son los molinos. Pero Don Quijote nunca se rinde, sufre la rabia de los moli-

nos con su lanza en su mano pero nunca deja, al contrario sujeta más duro.

Este argumento es un breve resumen de por qué hablan tanto de Don Quijote. La historia épica, ilógica y llena de emoción de Alonso Quijano; del torpe pero valiente Don Quijote de la Mancha. En la

obra; Don Quijote pelea con los poderes diabólicos viajando por el sur y el norte de España.

Una sátira épica sobre las novelas de caballero, la historia de un noble que pasa sus días y sus noches leyendo las novelas de caballero. El protagonista se vuelve loco leyendo estos libros y se declara a sí mismo

un campeón que pelea por las víctimas. Todos los ciudadanos tratan de disuadirle de esta locura, aún continúan hasta quemar los libros notables pero Don Quijote es impredicable! Se viste con su armadura brillante, monta a su caballo flaco y abandona el pueblo en la busca de victoria.

La novela de Cervantes se forma una gama de capítulo que cuenta la mala suerte del caballero valiente. En esta época las novelas medievales llenas de aventura que cuentan caballeros y sus ideas éticas eran muy populares en la cultura Europa. Cervantes también era un admirador pero estaba hartado de estos libros similares. Los libros no eran sobre el desarrollo de la personalidad, eran sobre el talento de heroísmo. Cervantes escribió Don Quijote para desafiar a estos libros, al contrario de las otras novelas de caballero aún Cervantes analiza profundamente la vida interior del protagonista. La historia, experimentó una transformación notable, gracias a esta exploración literaria muchas personas académicas aceptaron Don Quijote como la primera novela contemporánea.

Don Quijote tuvo un gran éxito. Se imprimió una y otra vez en Europa a mediados del siglo 17. La novela gustó tanto, que los lectores quisieron más. Cervantes publicó la continuación de la historia cuando un escritor rival trató de participar en este éxito con una historia falsa. El segundo volumen empieza con el lugar donde el primero volumen terminó. Ya Don Quijote y Sancho son los héroes de la gente, como en

la vida real. Esta tesis que escribo, sobre el poder de la creatividad y el individualismo; inspiró el arte, la literatura, la cultura popular aún a las revoluciones políticas. Según Don Quijote: nuestra imaginación, dirige nuestras acciones, nos da el poder de cambiar algo y realmente nos hace una nueva persona.

DON KIŞOT

Sısk küheylanında yol alan, bir devler ordusuna meydan okuyan baş kahraman: Don Kişot. Onun görevi, aşık olduğu kadın Dulciena adına bu dev yaratıkları mağlup etmek. Ancak yaveri Sanço Panza'nın da ona defalarca açıkladığı üzere onlar dev değil, yel değirmenleri. Ama Don Kişot pes etmiyor, bir elinde mızrağıyla değirmenlerin gazabına uğruyor ama şevki hiç kırılmıyor aksine görevine daha da sıkı bağlanıyor.

Bu olay örgüsü Don Kişot'un niçin bu kadar sevildiğini kısaca özetliyor: Alonso quijano'nun epik, mantıksız ve duygu yüklü hikayesi; beceriksiz ama cesur Mançalı Don Kişot. Eserin olay örgüsünde Don Kişot, Kuzey ve Güney İspanya'ya seyahat ederek şeytani güçlerle savaşır.

Şövalye romanlarına dair epik bir hiciv, günlerini gece gündüz şövalye romanları okuyarak geçiren başıboş bir asilzadeninin hikayesi. ; Kahraman bu hikayeleri okuyarak aklını kaçırıyor, kendini mağdurlar için savaşan bir şampiyon ilan ediyor. Kasabadaki herkes onu bu delilikten vazgeçmesi için ikna etmeye çalışıyor, kütüphanesindeki göze çarpan

kitapların bazılarını yakacak kadar ileri gidiyorlar ama Don Kişot durdurulamaz, parlak zırhını giyip kuşanıyor, sısk atının üzerine çıkıyor ve zafer arayışıyla kasabayı terk ediyor. Cervantes'in romanı cesur şövalyenin şanssızlıklarını anlatan bir dizi bölümden oluşuyor. O dönemde şövalyeler ve ahlaki görüşlerini anlatan macera dolu ortaçağ romanları Avrupa kültüründe çok popülerdi. Cervantes'in kendi de bir hayran olsa da bu tekrar eden kitaplardan bıkmıştı, kitaplar karakter gelişimi üzerine değil, kahramanlık becerisi üzerinde duruyordu. Bu kitaplara meydan okumak için Don Kişot'u yazdı. Diğer şövalye kitaplarının hatta tüm diğer kurguların aksine Cervantes'in hikayesi baş kahramanın iç yaşamını çok derinden irdeliyor; öykü ilerledikçe Don Kişot olgunlaşıyor, fark edilir bir dönüşüm geçiriyor. Bu edebi keşif sayesinde pek çok akademik kişilik Don Kişot'u ilk çağdaş roman kabul etti.

Don Kişot inanılmaz bir başarı elde etti. 17. yüzyılda Avrupa'da defalarca basıldı. Kitap öylesine beğenildi ki okuyucular daha fazlasını istedi. Rakip bir yazar sahte bir devam öyküsüyle bu başarıya dahil olmaya çalışınca Cervantes hikayenin devamını yayınladı. İkinci cilt birincisinin bittiği yerde başlıyor. Artık don kişot ve Sanço halk kahramanları. Tıpkı gerçek hayattaki gibi. Yaratıcılığın ve bireyselliğin gücü üzerinde yazdığı bu tez; sanat, edebiyat, popüler kültür, ve hatta siyasi devrimlere bile ilham verdi. Don Kişot'a göre hayal gücümüz hareketlerimize yön verir; bizi değişim yapma gücüyle donatır ve gerçekten de bizi insan kılar.

QUIEN FUE MUHAMMED ALI

Dilara CANSIZOĞLU (11/F)

Muhammed Ali fue un boxeador, filántropo y activista social que es considerado universalmente como uno de los mejores atletas del siglo XX. Ali se convirtió en medallista de oro olímpico en 1960 y campeón mundial de boxeo de peso pesado en 1964.

Después de su suspensión por negarse al servicio militar, Ali recuperó el título de peso pesado dos veces más durante la década de 1970, ganando combates famosos contra Joe Frazier y George Foreman. Diagnosticado con la enfermedad de Parkinson en 1984, Ali dedicó gran parte de su tiempo a la filantropía, obteniendo la Medalla Presidencial de la Libertad en 2005.

Època de Juventud :

Ali nació el 17 de enero de 1942 en Louisville, Kentucky. Su nombre de nacimiento era Cassius Marcellus Clay Jr. A una edad temprana, el joven Clay demostró que no tenía miedo de ningún combate, dentro o fuera del ring. Al crecer en el Sur, experimentó prejuicios raciales y discriminación de primera mano. A la edad de 12 años, Clay descubrió su talento para el boxeo a través de un extraño giro del destino. Después de que le robaron su bicicleta, Clay le dijo a

Joe Martin un oficial de policía, que quería golpear al ladrón.

Martin le dijo en ese momento “Bueno, es mejor que aprendas a pelear antes de comenzar a desafiarse a la gente “. Además de ser un oficial de policía, Martin también entrenaba a jóvenes boxeadores en un gimnasio local.

Clay, comenzó a trabajar con Martin para aprender a entrenar y pronto comenzó su carrera en el boxeo. En su primer combate amateur en 1954, ganó la pelea.

Clay ganó el torneo Golden Gloves de 1956 para principiantes en la clase de peso semipesado. Tres años más tarde, ganó el Torneo Nacional de Campeones de los Guantes de Oro, así como el título nacional de la Unión Atlética Amateur para la división de peso semipesado.

No deberías mirarle a él solo como un boxeador. Porque siempre ha tratado de mejorar su personalidad como su poder. Dos días después de regresar de los Juegos Olímpicos Romanos de 1960, cuando se enteró de que en un restaurante solo se servía a blancos, arrojó su medalla de oro al río Ohio. En los Juegos Olímpicos de Atlanta de 1996, se otorgó otra medalla de oro por esta medalla.

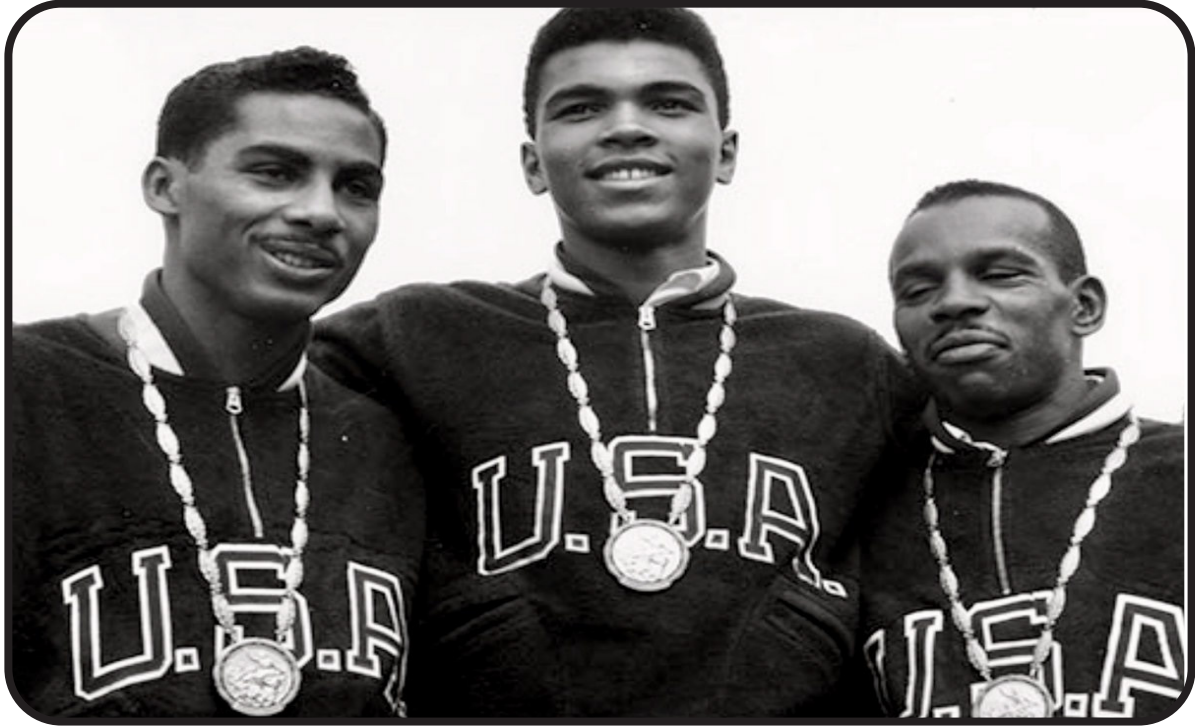
¿COMO ELIGIÒ EL ISLAM ?

Para explicar en qué tipo de ambiente nació Cassius Clay en 1942, hay que mirar esa época. En esa época los negros en Estados Unidos vivían como ciudadanos de segunda clase.

Esta distinción era una dimensión tan loca que cuando un blanco subía al autobús o tren los negros tenían que levantarse y ceder el asiento.

En esos días Cassius Clay fue a un restaurante con la confianza de ser un campeón mundial y pidió un sándwich, y cuando el camarero dijo que no servía a los negros, Cassius Clay comenzó a discutir con el camarero por lo que dijo, pero a pesar de todo, el camarero no sirvió.

Así es como Cassius Clay comenzó a cuestionarse y comenzó a investigar sus propias raíces. Se dió cuenta de que era de origen africano y que sus abuelos creían en la religión del Islam, por lo que investigó la religión del Islam y eligió el Islam porque se oponía a la distinción entre blanco y negro, abogando por los derechos y la igualdad. Y Muhammed decidió usar su nuevo nombre. Sin embargo, después de esta decisión, se ejerció mucha presión sobre Muhammed Ali.

Cuando estalló la guerra de Vietnam en Estados Unidos en 1967, Muhammed Ali no participó en la guerra: “El pueblo vietnamita no me hizo nada malo para que luchara contra ellos”. Se negó a participar en la guerra, por lo que fue encarcelado y multado, y su licencia profesional fue cancelada por el gobierno estadounidense, y estuvo completamente lejos del cuadrilátero durante 3 años. Se quedó sin dinero, pero después de más de 3 años, apeló y ganó el caso y regresó a los cuadriláteros.

El murió el 3 de junio de 2016.

Referencias :

https://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad_Ali

<https://www.biography.com/athlete/muhammad-ali>

MUHAMMED ALI

Muhammed Ali, yirminci yüzyılın en iyi sporcularından biri olarak kabul edilen boksör, hayırsever ve sosyal aktivistti. Ali 1960 yılında Olimpiyat altın madalyası ve 1964 yılında Dünya ağır siklet boks şampiyonu oldu.

Askerlik hizmetini reddettiği dönem sonrasında Ali, 1970’lerde ağır siklet unvanını iki kez daha kazandı ve bu arada Joe Frazier ve George Foreman’a karşı ünlü dövüşler kazandı. 1984 yılında Parkinson hastalığı teşhisi konan Ali, zamanının çoğunu hayırseverliğe adadı ve 2005 yılında Cumhurbaşkanlığı Özgürlük Madalyası aldı.

GENÇLİK DÖNEMİ:

Ali, 17 Ocak 1942’de Kentucky, Louisville’de doğdu. Doğum adı Cassius Marcellus Clay Jr idi. Genç yaşta Clay, halkanın içinde veya

dışında herhangi bir savaştan/mücadeleden korkmadığını gösterdi. Güneyde büyürken ırkçı önyargıyı ve ayrımcılığı ilk elden yaşadı. 12 yaşındayken Clay, tuhaf bir kaderle boks yapma yeteneğini keşfetti. Bisikleti çalıdıktan sonra, Clay bir polis memuru olan Joe Martin’e, hırsıza vurmak istediğini söyledi.

Martin, “İnsanlara meydan okumaya başlamadan önce savaşmayı öğrensen iyi olur” dedi. Polis memuru olmasının yanı sıra Martin, yerel bir spor salonunda genç boksörler yetiştiriyordu.

Clay, boks öğrenmek için Martin ile çalışmaya başladı ve kısa süre sonra bu alanda ki kariyerine başladı. 1954’teki ilk amatör maçında mücadeleyi kazandı.

Clay, hafif ağır siklete yeni başlayanlar için olan yarışmada 1956 Altın Eldiven turnuvasını kazandı. Üç yıl sonra, Altın Eldiven Şampiyon-

ları Ulusal Turnuvası'nın yanı sıra hafif ağır siklet bölümünde Ulusal Amatör Atletik Birliği unvanını kazandı.

Ona sadece boksör olarak bakmak gerekir. Çünkü her zaman gücünü geliştirdiği kadar kişiliğininide geliştirmeye çalışmıştı. 1960 Roma Olimpiyatları'ndan döndükten iki gün sonra, bir restoranın sadece beyazlara servis verdiğini öğrendiğinde, altın madalyasını Ohio Nehri'ne attı. 1996 Atlanta Olimpiyatları'nda bu madalya yerine bir altın madalya daha verildi.

İSLAMI NASIL SEÇTİ?

1942 de Cassius Clay'in nasıl bir ortam içine doğduğunu açıklamak için o döneme bakmalıyız, Amerika'da yaşayan siyahiler adeta ikinci

sınıf insan olarak yaşıyorlardı.

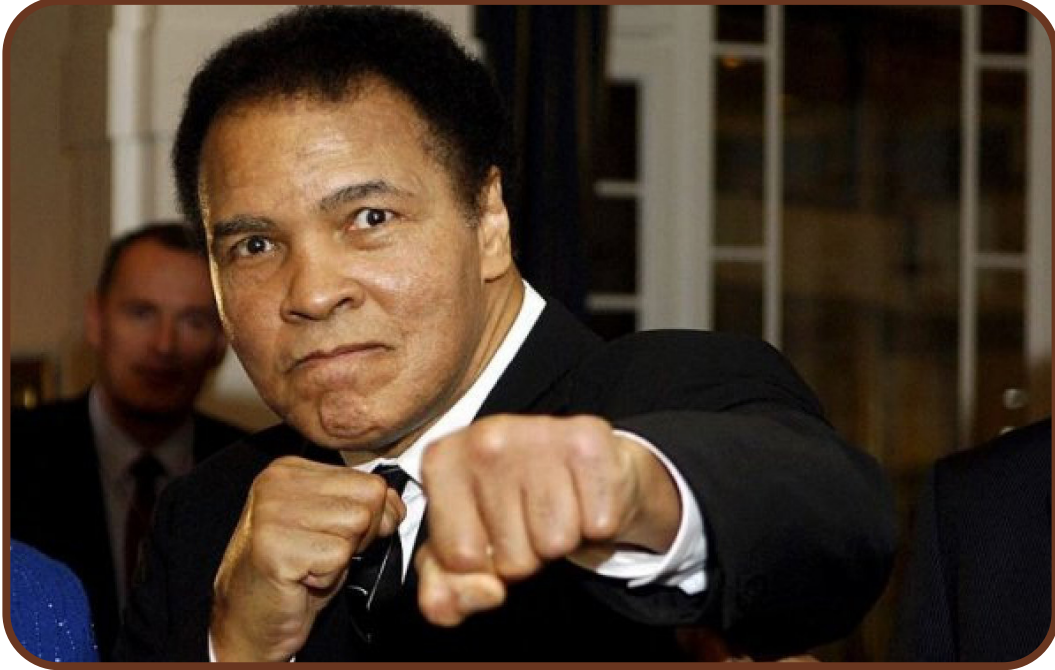
Bu ayrım o kadar çılgın bir boyuttaydı ki, otobüs veya trene beyaz biri bindiğinde siyahiler kalkmak ve yer vermek zorundaydılar.

O günlerde Cassius Clay, bir dünya şampiyonu olmanın güveniyle bir restorana gitti ve bir sandviç istedi ama garson siyahilere hizmet etmediğini söylediğinde, Cassius Clay söyledikleri için garsonla tartışmaya başladı, her şeye rağmen garson hizmet etmedi.

Cassius Clay bu olaylarında etkisiyle kendini sorgulamaya başladı ve kendi köklerini araştırmaya başladı. Afrika kökenli olduğunu ve büyükanne ve büyükbabasının İslam dinine inandığını fark etti, bu yüzden İslam dinini araştırdı ve İslam'ı seçti çünkü siyah-beyaz arasındaki ayrımın aksine hak ve eşitliği savunuyordu. Ve Muhammed olan yeni ismini kullanmaya karar verdi. Ancak bu karardan sonra Muhammed Ali'ye pek çok baskı yapıldı.

1967'de Amerika Birleşik Devletleri'nde Vietnam Savaşı patlak verdiğinde Muhammed Ali savaşa katılmadı ve : "Vietnam halkı benim onlarla savaşmam için bana yanlış bir şey yapmadı." Diyerek savaşa katılmayı reddetti, bu yüzden hapsedildi ve para cezasına çarptırıldı ayrıca mesleki lisansı ABD hükümeti tarafından iptal edildi ve 3 yıl boyunca ringlere çıkamadı. Parasız kaldı, ancak 3 yıldan fazla bir süre sonra, temyiz edilip davayı kazandı ve ringlere geri döndü.

3 Haziran 2016 da vefat etti.

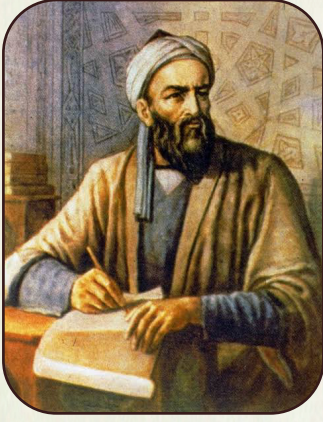

İBN HALDUN

Zehra ALKOÇ (11/F)

El famoso historiador, sociólogo, filósofo, político y estadista Ibn Jaldun (1332 - 1406) es un erudito que dejó profundos efectos en las próximas generaciones con sus ideas y métodos únicos en Mukaddime, que es una de las obras más originales de la historia del pensamiento islámico e incluso mundial. El intento de Ibn Khaldun de hacer de la civilización, que es producto de la voluntad humana, que actúa dentro de las leyes de la historia y la sociedad, el tema de la ciencia independiente pertenece a Ibn Khaldun.

Nacido en Túnez en 1 Ramadán 732 (27 de mayo de 1332), Ibn Jaldun utilizó el nombre de Hadrami en Mukaddime, ya que era originario de la región de Hadramut en Yemen, usó Hadrami en Mukaddime ya que era originario de la región de Hadramut en Yemen también utilizó el nombre de Tûnisî porque nació en Túnez y utilizó el nombre de Moro porque pasó la mayor parte de su vida en el norte de África.

Ibn Khaldun, quien pasó los primeros veinte años de su vida en Túnez,

veintiséis años en Argelia, Marruecos y Andalucía, cuatro años en Túnez y los últimos veinticuatro en El Cairo, recibió una buena educación y estuvo interesado en la ciencia y la vida intelectual desde una edad temprana. También fue influyente como político en la gestión de las dinastías Merîni, Hafsi y Abdülvâdi, a veces como sultanes y emires. Por otro lado, a menudo deambulaba entre las tribus y se familiarizaba con la vida de la tribu beduina, y se dedicaba a la ciencia y la enseñanza cada vez que tenía la oportunidad. Escribió su famoso Mukaddime con tal conocimiento y experiencia.

Como resultado de las observaciones sociales que hizo con el propósito de liberar la información histórica de los errores, fundó la ciencia umranic que fundó hoy y pasó la mayor parte de su vida en tareas administrativas y políticas. En 1374, se retiró a un pequeño pueblo de África y escribió su famoso "Mukaddime". Trabajó como juez en Egipto entre 1343-1406 y murió en 1406.

İBN-İ HALDÛN

Meşhur tarihçi, sosyolog, filozof, siyaset ve devlet adamı İbn Haldun (1332 – 1406), asıl olarak, İslâm ve hatta dünya düşünce tarihinin en özgün eserlerinden biri olan Mukaddime'deki kendisine has fikir ve metodlarıyla sonraki nesiller üzerinde derin etkiler bırakan bir âlimdir. Tarih ve toplumun kanunları içerisinde hareket eden beşerî iradenin ürünü olan medeniyeti, müstakil bir

ilmin konusu haline getirme çabası İbn Haldun'a aittir.

1 Ramazan 732'de (27 Mayıs 1332) Tunus'ta doğan İbn Haldun, aslen Yemen'in Hadramut bölgesinden olduğu için Mukaddime'de Hadramî ismini kullandı ayrıca Tunus'ta doğduğu için Tunusi, hayatının büyük bölümünü Kuzey Afrika'da geçirdiği için Fashi ismini kullanmıştır.

Hayatının ilk yirmi yılını Tunus'ta, yirmi altı yılını Cezayir, Fas ve Endülüs'te, dört yılını yine Tunus'ta, son yirmi dört yılını da Kahire'de geçiren İbn Haldun iyi bir eğitim görmüş, küçük yaştan itibaren ilim ve fikir hayatına ilgi duymuş, aynı zamanda bir siyasetçi olarak Merîni, Hafsi ve Abdülvâdi hanelerinin yönetiminde bazan sultan ve emirler kadar etkili olmuştur. Diğer taraftan sık sık kabileler arasında dolaşarak bedevî kabile hayatını yakından tanımış, fırsat buldukça da ilim ve öğretimle meşgul olmuştur. Ünlü Mukaddime'sini böyle bir bilgi ve deney birikimiyle kaleme almıştır

Tarihsel bilginin yanlışlardan arınması amacıyla yaptığı toplumsal gözlemler sonucunda kurmuş olduğu umran ilmiyle bugünkü sosyoloji ilminin temellerini atmıştır. Ömrünün büyük bir kısmı idari ve siyasi görevlerde geçmiştir. 1374 yılında Afrika da küçük bir kasabaya çekilerek meşhur "Mukaddime" sini yazmıştır. 1383-1406 yılları arasında Mısırda kadılık yapmış 1406 yılında burada ölmüştür.

¿NUESTRO PROFETA POR QUÉ TENÍA MUCHAS ESPOSAS?

Nesibe Hilal KARAGÖZ

Antes de empezar a argumentar y presentar las razones por las que nuestro profeta contrajo matrimonio en varias ocasiones, tenemos que tratar de entender el contexto en el que se realizó. En este artículo vamos a tratar de abordar el tema con unas anécdotas de la vida de nuestro profeta y mencionar cómo era aquel tiempo y cómo se trataba a las mujeres entonces.

Antes que nada, tenemos que fijarnos bien en que nuestro profeta se casó solamente una vez antes de su augurio, y no se volvió a casar hasta después del fallecimiento de su primera esposa por tres años. Es innegable que sus matrimonios después de su predicción son una orden divina ante la cual nuestro profeta solo podía mostrar obediencia para darnos mensajes y enseñarnos. Nunca fueron por el objetivo físico/material. Ya veremos cómo sus matrimonios eran con mujeres que a ojos de la sociedad no tenían el visto bueno para casarse.

En su matrimonio con Jadiya (el primero) ella le ofrecía mujeres más jóvenes y bonitas que ella (ella era más grande que nuestro profeta y creía que era fea, por lo menos podía ser lo mejor para nuestro profeta) pero él siempre las rechazaba. Un día Jadiya le dijo “Ya estoy vieja. ¿Si te casas con otra mujer?” a lo que respondió “Jadiya, no digas eso, me pongo triste cuando hablas así.” Es un ejemplo incomparable

del amor incondicional y del corazón que tenía nuestro amado profeta.

El año que falleció la esposa y el tío de nuestro profeta, Jadiya y Abu Talib, fue nombrado como “el año de la tristeza” en la historia islámica (619 d.C). En este año habían fallecido sus dos hijos, su tío y su esposa. Esta pérdida le afectó bastante, dirigió la oración de Ceniza de su esposa por sí mismo. Tristemente, nuestro profeta vio como todos sus hijos e hijas excepto Fátima, fallecían delante de sus ojos y algunos a una edad muy temprana.

Después del fallecimiento de Jadiya (que Alah esté complacido con ella) la hermana de ella, Hale, llamó a su puerta y su voz se parecía mucho a la de Jadiya. El corazón de nuestro profeta empezó a latir muy fuerte, recordó al amor de su vida, la que ha estado junto a él cuando todos le dieron sus espaldas. Ella era una exitosa comerciante de la región y todo el país. Tenía 15 años más que él. Ellos tenían un amor verdadero que no se condiciona por lo material.

Cuando emigró a Medina; sí, se casó con una chica joven (Aisha) por orden de Alah alabado sea. Pero antes de ella, se casó con una mujer mayor que él de nuevo. Después de 3 años del fallecimiento de su primera mujer, los musulmanes se dieron cuenta de algo; las mujeres que perdían a sus esposos

en la guerra, se repartían entre los hombres vencedores. Según la cultura, los hombres vencedores dejaban sus pertenencias delante de las casas, esto significaba que ya estas casas y toda la propiedad eran suyos incluyendo las personas (la mujer y los niños). Se dice que un hombre podía tener hasta 150 mujeres con este acto, es decir poniendo sus propiedades delante de las diferentes casas. En esta situación las mujeres no tenían derecho de casarse con estos hombres. En estos tiempos empezó a revelar las leyendas (versículos del Corán) sobre las mujeres y los musulmanes preguntándose la situación de estas mujeres que sufrían después de las guerras. Luego se reveló la leyenda que explica detalladamente todo lo relacionado con el matrimonio (Surah Nisa). Nuestro profeta después de 3 años siendo viudo, se casó con Sevda que tenía 10 años más que él para protegerla y para ser un ejemplo. Ella era la primera viuda del Islam, no tenía familia y ya no tenía su marido, tenía 65 años pero nuestro profeta se casó con ella. Esto significaba que si al lado de los musulmanes tuviera una mujer que es vieja y necesita ayuda un hombre acaudalado puede casarse con ella, viven juntos y él la ayuda. Hz. Muhammad (que la bendición de Allah sea con él) si quisiera las mejores de aspecto físico o de cualquier cosa obviamente podía casarse con ellas; él era el lí-

der de la comunidad musulmana, tenía mucho poder y era muy bello, pero no lo hizo.

Si hablamos de Aisha, ella era como su mensajera. Estando con él siempre, hemos podido conocer el lado más íntimo de él. Este matrimonio resultó ser el más beneficioso... Ella era una la más especial de sus esposas por ser más joven y tener una memoria muy fuerte. Estos son unos mensajes para nosotros, ella creció con nuestro profeta y aprendió el islam más que todo el mundo. Después del fallecimiento de nuestro profeta era la primera persona a la que acudían los compañeros del profeta para aprender de ella, la gente acudía a ella para preguntar sobre nuestro profeta y sobre el islam. Hoy aprendemos muchos aspectos de la sunnah (los dichos y actos de nuestro profeta) de ella y aprendemos sus virtudes y su moralidad.

Su esposa Ummu Seleme también era una viuda. Él protegió sus niños y ella le ayudaba en tomar medidas decisivas. Era una mujer muy valiente e inteligente. Preguntaba sobre temas relacionados con las mujeres y las situaciones por las que pasaban y que no se atrevían a preguntar por vergüenza, el profeta las respondía, de este modo las mujeres han tenido todas sus dudas resueltas.

En conclusión, antes de él; las mujeres del futuro (las niñas) se enterraban vivas, se vendían las mujeres, se veían solamente como un objeto, no tenían el derecho de decidir casarse excepto las mujeres ricas... Nuestro amado profeta

era un ejemplo de amor. El islam les dio los derechos exactos y lo aplicaron en todo el país. Nuestro profeta un día vio a un hombre que golpeaba a su burro que tenía una gran carga y dijo a la gente que está alrededor señalándole a él “No hagáis compra con este hombre, es obvio que no tiene misericordia y no es justo.” Él es un profeta que visita y ofrece condolencia a un niño (Zeyd) cuando su pájaro falleció.

Quiero decir; una persona que tiene un corazón tan suave, una persona que cuando le dañan sigue actuando amablemente, que no daña a las mujeres ni a los niños aún en las guerras, que valora a los animales y muestra por ellos tanto cariño y misericordia ¿cómo puede dañar a las mujeres y tratarlas como objetos?

Todos sus matrimonios y esposas tenían un significado diferente para los musulmanes como un ejemplo. En este artículo solo he mostrado un pequeño ejemplo de ello. Si leemos para aprender y entender, hay mucho que ver, hay muchos mensajes bonitos que nos pueden beneficiar en nuestra vida con el permiso de Allah.

PEYGAMBER EFENDİ- MİZİN NEĐEN BİRKAÇ TANE EŞİ VARDI?

Argümanları sunmaya ve Peygamberimizin farklı durumlarda evlenmesinin sebeplerini sunmadan önce, gerçekleşen bağlamı anlamaya çalışmamız gerekiyor. Bu yazıda konuyu Peygamberimizin hayatından anekdotlarla ele almaya, o za-

manın nasıl olduğuna ve kadınlara nasıl davranıldığına değinmeye çalışacağız.

Her şeyden önce, dikkatli bakmalıyız, ki Peygamberimiz peygamberlikten önce sadece bir kere evlenmişti ve ilk eşinin vefatından sonra üç yıl boyunca yeniden evlenmedi. Peygamberlikten sonraki evliliklerinin; bizlere mesajlar vermek ve öğretmek amacıyla peygamberimizin sadece itaat edebileceği birer ilahi emir olduğu inkâr edilemez bir gerçektir. Hiçbir zaman fiziksel/maddi bir amaçla gerçekleşmemiştir. Aslında evliliklerinin toplumun gözünde evlenmek için iyi izlenimi olmayan kadınlarla da olduğunu göreceğiz.

Hatice (r.a) ile evliliğinde (ilk evliliği) Hatice ona çok daha güzel ve genç kızlar önerirdi (kendisi Peygamberimizden daha büyüktü ve kendinin çirkin olduğunu düşünürdü, en azından Peygamberimiz için en iyisini isterdi) ama Peygamberimiz onu hep reddederdi. Bir gün Hatice (r.a) dedi ki, “Ben artık yaşlandım. Başka bir kadınlı evlensen.” Ve o şöyle cevap verdi, “Ey Hatice! Böyle söyleme, üzülürüm...” İşte bu Peygamberimizin sahip olduğu koşulsuz ve gerçek sevginin bir örneğidir.

Peygamberimizin eşi ve amcasının, Hatice ve Ebu Talip, vefat ettikleri sene İslam Tarihi’nde “Hüzün Yılı” olarak isimlendirilir (MS 619). Bu yıl iki çocuğu, amcası ve eşi vefat etmişlerdir. Bu kayıp kendisini oldukça etkilemiştir, eşinin cenaze namazını kendi kıldırıştır. Ne yazık ki, peygamberimiz kızı Fatıma dışında bütün kız ve erkek

çocuklarının bazılarının çok erken yaşta olmak üzere vefatı gözlerinin önünde gerçekleşmiş.

Hatice (r.a)'ın vefatından sonra onun kız kardeşi, Hale, peygamberimizin kapısını çaldı ve sesi aynı Hatice (r.a)'a benziyordu. Peygamberimizin kalbi çok hızlı atmaya başladı, hayatının aşkını hatırladı, herkesin kendisine sırt çevirdiği zamanda yanında olan eşini hatırladı. Hatice (R.a) bütün ülke ve bölgede başarılı bir tüccardı. 15 yaş büyüktü Peygamberimizden. Onların duygu bağı olan bir sevgisi vardı, maddeyle şartlanmış değildi.

Medine'ye göç ettiğinde, evet, genç bir kızla evlendi (Ayşe) Allah (c.c). Ama ondan önce, kendinden büyük bir kadınla daha evlendi. İlk eşinin ölümünden 3 yıl sonra, Müslümanlar bir şey fark etti; eşlerini savaşta kaybeden kadınlar kazanan erkekler arasında pay ediliyordu. Bu kültüre göre, kazanan taraftan adamlar kendi kişisel eşyalarını o bölgedeki evlerin önüne birer birer yerleştiriyorlar ve böylece eşyalarını önüne bıraktıkları evler içindekiler de dâhil olmak üzere (kadın ve çocuklar) onların oluyordu. Söylenişine göre bu uygulamayla bir adam önüne bıraktığı eşyalarıyla 150 kadına kadar sahip olabiliyordu. Bu durumda kadının pay edildiği adamı kabul etmek bir yana onunla evlenme hakkına bile sahip değildi. Bu sıralarda kadınlar ve savaşlardan sonra acı çeken bu kadınlarla ilgili soru soran Müslümanlarla ilgili Kur'an ayetleri naklolmaya başladı. Sonrasında evlilikle ilgili her şeyi detaylıca açıklayan Nisa Suresi nakloldu. Peygamberimiz 3 yıl ev-

lenmedikten sonra, kendisinden 10 yaş büyük Sevde (r.a) ile onu himayesine almak ve topluma bir örneklik teşkil etmek için onunla evlendi. O, İslam'ın ilk dul kadınıydı, bir ailesi ve eşi yoktu, 65 yaşındaydı ama Peygamberimiz onunla evlendi. Bu demek oluyordu ki, eğer Müslümanların yanında yardıma ihtiyacı olan ve yaşlı bir kadın olursa varlıklı bir adam onunla kendisinin (kadının) de rızasıyla evlenebilir, birlikte yaşayabilirler ve böylece adam kadına yardım eder. Hz. Muhammed (s.a.v) eğer daha güzel görünümlü ya da başka türlü hanımlarla evlenmek isteseydi bunu şüphesiz yapabilirdi; kendisi Müslüman topluluğunun lideriydi, çokça güç ve güzelliğe sahipti, ama yapmadı.

Eğer Aişe (r.a)'dan bahsedecek olursak; o yakın bir talebesi, yoldaşı gibiydi. Her an onunla olarak, peygamberimizin en samimi yönlerini tanıyabildik. Bu evlilik aralarından en bereketli olanıydı... Aişe, hafızasının güçlü ve kendisinin genç/dinamik oluşundan dolayı en özel hanımlarından biriydi. Bunlar bizler için bazı mesajlar, Aişe peygamberimizle birlikte yetişti ve İslam'ı herkesten daha fazla öğrendi. Peygamberimizin vefatından sonra peygamberimizin yakın arkadaşlarının ilk danıştığı kişi Aişe (r.a)'tır. İnsanlar Peygamberimizi ve İslam'ı sormak için ona gidiyorlardı. Bugün bir çok sünneti, Peygamberimizin meziyetlerini ve ahlakını da Aişe (r.a)'dan öğreniyoruz.

Eşi Ümmü Seleme de bir duldu. Peygamberimiz onun çocuklarını korudu ve o da ona kritik kararlar almada yardımcı oluyordu. Çok

cesur ve zeki bir kadındı. Diğerlerinin sormaya cesaret edemediği kadınlarla ilgili soruları sorar, başlarından geçen durumları danışırdı. Peygamberimiz bu sorulara cevap verirdi, böylece hiçbir kadın kapatılmamış şüpheyle kalmazdı.

Sonuç olarak Peygamberimizden önce; geleceğin kadınları canlı bir şekilde toprağa gömülürdü, bir madde gibi görülürdü, zenginler dışında evliliğe karar verme hakkına bile sahip değillerdi... Bizim sevgili peygamberimiz bir sevgi örneğiydi. İslam onlara kesin/altı çizili haklar tanımış ve bütün ülkede bunları uygulamıştır. Peygamberimiz bir gün yükü fazlaca olan eşeğine vuran bir adam görür ve o adamı işaret ederek, "Bu adamdan alışveriş yapmayınız, açıktır ki kendisi merhametten yoksundur ve adil değildir." der. O, bir çocuğun (Zeyd) kuşu öldüğünde onu ziyaret eden ve sağlık dileyen bir peygamberdir.

Demem o ki; bu kadar yumuşak kalbe sahip biri, kendisine zarar verildiğinde dahi kibarca karşılık veren biri, savaşlarda bile kadın ve çocuklara zarar vermeyen biri, hayvanlara değer veren ve onlara bu kadar sevgi ve merhametle yaklaşan biri nasıl kadınlara zarar verebilir ve onları obje gibi davranabilir?

Kendinin bütün evlilikleri ve eşleri Müslümanlar için bir örneklik olarak farklı anlamlara sahipti. Bu yazıda bu örneğin sadece çok küçük bir kısmına değindim. Eğer öğrenmek ve anlamak için okursak, Allah'ın izniyle hayatımıza iyilikler/bereket katacak çokça mesaj göreceğiz.

SOLEDAD / YALNIZLIK

Nurbanu AKSU

Begüm Esmâ KARAABALI

Piensas que estas solo
Perdiste algo, estás perdido
No puedes encontrar tu camino
Tal vez, no sabes buscarlo
En las noches oscuras
En tus gritos, en tus lágrimas
O en las irremediables miradas
No estás solo como lo piensas

Yalnız olduğunu düşünüyorsun
Bir şey kaybettin, kayboldun
Yolunu bulamıyorsun
Belki de aramayı bilmiyorsun
Karanlık gecelerde
Çığlıklarında, gözyaşlarında
Veya çaresiz bakışlarında
Düşündüğün gibi yalnız değilsin

CONSEJOS PARA ESTUDIAR ESPAÑOL

Reyhan ÖZMEN (9/E)

LA IMPORTANCIA DEL ESPAÑOL

Creo que tenemos que saber la importancia del español antes de aprender o antes de intentar a mejorar nuestro español. Porque en nuestra época es muy importante que tener el dominio de varios idiomas. Somos muy afortunados al poder tener el privilegio de hablar español, inglés, árabe y turco. Pero es difícil mantener nuestro español en el mismo nivel. Porque tenemos muchísimas clases, no solo español. Pero creo que si sabemos la manera de mejorarlo podemos hacerlo en cualquier condición. Por eso decidí escribir sobre este tema.

¿Como podemos mejorar nuestro español? Unos consejos de mi para ustedes ..

LA GRAMÁTICA

En primer lugar, es esencial darle un gran importancia a la gramática, pues sin una correcta gramática los idiomas no tienen sentido. Si queremos hablar rápido y correctamente hay que saber gramática bien. En el idioma español hay muchas conjugaciones, tiempos, verbos irregulares, conjunciones, etc. Por eso a medida que pasa el tiempo es posible olvidar algunas conjugaciones y esto se refleja claramente en nuestro discurso. Por eso en esa parte de mi texto voy a dar consejos sobre mejorar la gramática.

Primero sabemos que todos los tiempos verbales parten desde el presente de indicativo, por eso es muy impor-

tante saber todas las conjugaciones del presente. En todos los idiomas lo más importante no es saber más cosas o aprender rápido, es saber las cosas correctamente incluso si es lento.

Para estudiar gramática o los tiempos pueden probar la manera de escribir. Puede parecer muy básico pero no lo es, porque puede tomar muchas horas. Especialmente para las alumnas de la preparatoria es muy importante escribir la conjugación de cada verbo.

¡Si se escriben las conjugaciones de cada verbo: irregulares y regulares es muy difícil olvidarlas otra vez! Después de escribir los verbos hay que elaborar una frase de cada uno para practicar y aprender donde podemos usarlos. ¡Si van a hacer ejemplos será imposible olvidarlos!

Por otra parte, si van a escribir las palabras que han aprendido de nuevo en un cuaderno puede resultar muy beneficioso. Porque van a ver todas las palabras que no saben y pueden memorizarlas.

¿QUÉ MÁS?

Para mejorar nuestro español desafortunadamente solo estudiar español no es suficiente. Para hablar mejor y rápido tenemos que oír el español y también si queremos entender los extranjeros es importante ver películas y series. Porque, por ejemplo si no han hablado con una persona de Argentina no pueden saber que en Argentina la letra 'y' se puede pronunciar como la letra 'j' o 'ş' en el alfabeto turco.

Pero si han visto alguna vez una serie de Argentina cuando hablan con los argentinos vas a entender mejor. Esta situación es igual con los españoles; porque sabemos que los españoles hablan muy rápido y pueden tragar las letras cuando hablan; los turcos entienden los latinoamericanos mejor que a los españoles porque generalmente los latinoamericanos hablan más claro. Para no tener problemas de entender a los españoles puede ser muy útil ver las series españolas. La verdad es que después de un tiempo pueden aprender el acento de España. También pueden ver YouTube para aprender las cosas nuevas en español sobre la vida.

Cuando estábamos en preparatoria, leer libros en español e intentar entenderlos y traducirlos mejoraba mucho nuestro español. Leer libros en español es muy importante tanto como ver las series. Porque viendo series aprendemos hablar y entender bien, leyendo libros en español aprendemos como podemos escribir mejor y por supuesto entender mejor los textos. Por eso estas 2 cosas son muy importantes.

Por último hablar, hablar y hablar. Como he dicho aprender el idioma no solo es saber la gramática, sino pronunciar bien el español. Por eso hay que hablar mucho. Una de las cosas que me gusta más en nuestra escuela, es que tenemos profesores extranjeros. Tenemos muchas oportunidades para practicar español. Otros consejos;

Si quieren hablar mejor puede ayudar hablando en tu casa frente del espejo algunos minutos. La mejor manera de practicar es hablando con usted mismos; no olviden grabar video durante la práctica para que puedan ver y escuchar sus errores y se darán cuenta como han evolucionado.

“No olvidéis, los idiomas tienen vida como los humanos, Si no les damos importancia, terminan abandonándonos .“

İSPANYOLCA ÇALIŞMAK İÇİN TAVSİYELER

İSPANYOLCANIN ÖNEMİ

Bence İspanyolcamızı geliştirmek için çalışmadan yada öğrenmeden önce İspanyolcanın önemini öğrenmemiz gerekiyor. Çünkü bizim dönemimizde birkaç dile hakim olmak çok önemli . İspanyolca , İngilizce , Arapça ve Türkçe dillerini konuşma ayrıcalığına sahip olduğumuz için çok şanslıyız .Ama ispanyolcamızı aynı seviyede devam ettirmek zor . Çünkü sadece İspanyolca değil bir çok dersimiz var. Ama bence İspanyolcamızı geliştirme yolunu bilirsek her türlü şartta yapabiliriz . Bu yüzden bu konu hakkında yazı yazmaya karar verdim;

İspanyolcamızı nasıl geliştirebiliriz ?
Benden sizlere birkaç tavsiye ..

DİL BİLGİSİ

İlk etapta , dil bilgisine büyük bir önem vermemiz gerekli ; doğru bir dil bilgisi olmadan dillerin duyusu yoktur . Eğer hızlı ve doğru konuşmamız gerekiyorsa dil bilgisini iyi bilmek gerekir. İspanyolcada bir çok çekim , zaman , düzensiz fiil , bağlaç vs. var . Bu yüzden zaman geçtikçe bazı çekimleri unutmak çok olağan ve bu durum konuşmamıza yansiyabilir. Yazımın bu

kısımında dil bilgisini geliştirmek hakkında tavsiyeler vereceğim .

Öncelikle biliyoruz ki , bütün zamanlar geniş zamandan başlıyor bu yüzden geniş zamanın bütün fiil çekimlerini bilmek çok önemli . yabancı dillerde önemli olan şey her şeyi bilmek yada hızlı öğrenmek değildir . Önemli olan şey yavaş bile olsa doğru bilmektir .

Dil bilgisi çalışırken yazma yöntemini deneyebilirsiniz. Çok basit görünsede birkaç saatinizi bile alabilir . Özellikle hazırlık öğrencileri için bütün fiillerin çekimlerini yazmak çok önemli .

Eğer her fiilin çekimlerini yazarak çalışırsanız tekrar unutmanız imkansız ! Fiillerin nerede nasıl kullanılacağını öğrenmek pratik yapmak için her biri ile cümle kurmak gerekir , eğer bunları yaparsanız unutmanız imkansız olacak !

Öte yandan yeni öğrendiğiniz kelimeleri defterinize yazarsanız yararlı sonuçlar alabilirsiniz çünkü bütün bilmediğiniz kelimeleri bu defterde göreceksiniz ve buradan ezberleyebileceksiniz .

BAŞKA NELER VAR ?

İspanyolcamızı geliştirmek için sadece dil bilgisi çalışmak maalesef yeterli değil , daha iyi ve hızlı konuşmak için İspanyolca'yı duymamız gerekir ve eğer yabancıları anlamak istiyorsak dizi izlemek de önemlidir. Çünkü , mesela daha önce hiçbir Arjantinli ile konuşmadıysanız , Arjantin'de 'y' harfini türk alfabesinde ki 'j' veya 'ş' gibi telaffuz ettiklerini bilemeyebilirsiniz .

Ama eğer daha önce Arjantin dizisi izlediyseniz , Arjantinliler konuştuğunda onları daha iyi anlayacaksınız . Bu durum İspanyollarla da aynı . Biliyoruz İspanyollar konuşurken çok

hızlı konuşuyor ve harf yutabiliyorlar . Aynı zamanda türkler latinamerikalıları ispanyollara göre daha iyi anlıyor çünkü onlar daha açık konuşuyorlar. İspanyolları anlamakta problem yaşamamak için İspanyol dizileri izleyebilirsiniz . Bir süre sonra ispanya aksanı bile öğrenebilirsiniz. İspanyolca hayat hakkında bişeyler öğrenmek için youtube'ları da izleyebilirsiniz.

Hazırlık yılındayken İspanyolca kitap okumak , anlamaya ve çevirmeye çalışmak İspanyolcamızı çok geliştirirdi .İspanyolca kitap okumak dizi izlemek kadar önemli . Çünkü dizi izlerken konuşmayı ve anlamayı öğreniyoruz . İspanyolca kitap okurken ise daha iyi nasıl yazabiliriz ve tabii ki yazıları daha iyi anlamayı öğreniyoruz. Bu yüzden bu 2 şey çok önemli .

Bir diğer ve son konu ise konuşmak , konuşmak ve konuşmak .Dediğim gibi dil bilmek sadece dil bilgisinden ibaret değil , eğer konuşmuyorsanız bu dili bildiğiniz anlama gelmez. Bu yüzden çok konuşmak lazım Bizim okulumuzda en sevdiğim şey yabancı öğretmenlerimizin olması . İspanyolca'yı pratik etmek için bir çok imkanımız var . Ve bir tavsiye daha ;

Eğer daha iyi konuşmak istiyorsanız evinizde aynanın karşısında birkaç dakika belki saatlerce konuşmak size yardım edebilir . En iyi pratik etme yöntemi aynada kendiniz ile konuşmanızdır .Pratik sırasında video çekmeyi unutmayın , çünkü bir gün o videoları açacaksınız ve yanlışlarınızı göreceksiniz ve nasıl geliştiğinizi fark edeceksiniz .

'Unutmayın dillerin de insanlar gibi hayatı vardır

Eğer onlara önem vermezsek sonunda bizi terk ederler .'

ANDALUCÍA

Ayşe Begüm AĞIRMAN (10/F)

Andalucía es una comunidad autónoma de España, se sitúa en el sur de España.

Tiene el mar Mediterráneo al norte, Portugal al oeste y el Océano Atlántico al sur.

Tiene 8 provincias:

Sevilla, Málaga, Córdoba, Almería, Granada, Jaén y Huelva. Su capital es Sevilla.

EL CLIMA

Andalucía se encuentra en su totalidad dentro del dominio climático mediterránea.

En invierno los anticiclones se desplazan por el sur y permiten que el frente polar penetre

con el territorio andaluz. La inesta-

bilidad se acrecienta y las precipitaciones se concentran

En los periodos de otoño, invierno y primavera. Las temperaturas son muy suaves.

LA ROPA TÍPICA

Son de diferentes colores y con un diseño típico en la falda y a veces en las mangas.

Esta ropa se suele poner cuando hay ocasiones, como las ferias y bailes.

LA COMIDA TÍPICA

El pan con aceite, es un desayuno típico andaluz. Tiene pan y aceite de oliva.

Los boquerones también es una comida típica andaluz. Son pescados pequeños que se fríen. Se le añade

limón y a veces otro tipo de pescado como el lenguado o gambas. Este tipo de comidas se suelen servir en restaurantes.

LA BANDERA

La bandera es de color verde oscuro y blanco. Tiene el escudo en medio, con Hércules en medio de los leones.

BAILES TÍPICOS

El Flamenco: El flamenco es un baile que se originó en Andalucía en el siglo XVIII.

El canto, el toque y el baile son las principales facetas del flamenco. En los últimos años

La popularidad del flamenco en Latinoamérica ha sido tal que en Guatemala, Costa Rica, Panamá y el Salvador ha surgido diversos agrupaciones y academias del flamenco.

ENDÜLÜS

Endülüs İspanya'nın özerk bir topluluğudur. Güney İspanya'da yer almaktadır. Kuzeyde Akdeniz, batıda Portekiz ve güneyde Atlantik Okyanusu vardır.

Sekiz şehri vardır:

Sevilla, Malaga, Cordoba , Almeria, Granada, Jaeny, Huelva.

Başkenti Sevilla'dır.

İKLİMİ:

Endülüs tamamıyla Akdeniz iklim alanına girer. Kış, sonbahar ve ilkbahar dönemlerinde düzensizlikler artar ve yağışlar yoğunlaşır.Sıcaklığı ülkede hafif hissedilir.

GELENEKSEL KIYAFETLER:

Farklı renklerde ve etek uçlarında ve bazen kollarında da kendine özgü tasarımları vardır.Bu giysiler genel-

likle fuarlar ve danslar gibi özel etkinlikler olduğunda giyilir.

GELENEKSEL YEMEĞİ:

Yağlı ekmek tipik bir Endülüs kahvaltısıdır. Ekmek ve zeytinyağından yapılır. Sabah kahvaltılarda tercih edilir.

Ançuez de tipik bir Endülüs yemeğidir. Küçük kızarmış balıklarla yapılır. Genellikle limon eklenerek yalnız ya da karides gibi bir balık türüyle beraber tüketilir. Bu tür yiyecekler genellikle restaurantlarda servis edilir.

BAYRAĞI:

Bayrağının renkleri koyu yeşil ve beyazdan oluşmaktadır. Bayrağın

ortasındaki kalkanda aslanların arasında Herkül bulunur.

GELENEKSEL DANSLARI:

Flamenko; 18. Yüzyılda Endülüs'te ortaya çıkan bir danstır.Şarkı söylemek , dokunmak , hissetmek ve dans etmek Flamenko'nun ana yönleridir.Son yıllarda Latin Amerika'daki flamenko popülaritesi Guatemala, Kosta Rika , Panamada ki gibi artış göstermiştir.Flamenko için yeni birkaç grup ve dans akademileri ortaya çıktı.

ZEHRAVİ

Ezra ÇELİK (10/F)

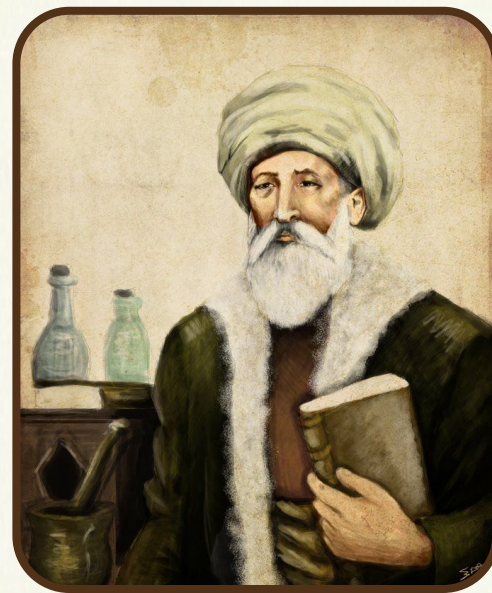

Su nombre es Ebu'l Kasım Ez-Zehravi. Nació en Medinetzehra por eso su apodo es Zehravi. Zehravi es una persona célebre pero no tenemos mucha información sobre su vida. Tiene un libro famoso. Nombre de libro es 'Et-Tarif li-men aceze Ani't-Telif'. Muchos sabios elogiaron al Zehravi en su libro. Por ejemplo Ibn Hazm mencionó et-Taşrif en su libro que contó las obras de Andalucía. Él dijo que no hay una obra más completa. Humeydi afirma que la fecha de su muerte es el 400 después de la hégira y también elogia su caracteriza y su libro. Dabbi y İbn Beşküival (sabios del Andalucía) repetirán estas informaciones. Historiador de medicina İbn Eb Useybia apunta que Zehravi sea perito sobre medicinas sencillas, sea bueno medico, escriba libros sobre medicina más famoso es et-Taşrif. Zehravi vivía épocas de 3. Abdurrahman, 2. Hakem, y 2. Hişam. Estaba al lado de los soberanos Zehravi estudio en Cordoba. Hassan el-Vezzân escriba un obra italiano. Él contó Zehravi es médico de Mansur -Billan y Zehravi murió cuando tenía 101 años. Zehravi incluía los científicos que Vivian en el siglo 11 pero Zehravi es cirujano. Sus nombres son Abulcasis Abulcases, Bulcasis, Albucasis, Albuchasius, Albulcasis, Alcarani, Alcaravius, Alzahavi, Ezzahravi, Ezaharagui en Europa.

Solamente el libro de Et-Taşrif llega a nuestra época. Es muy famoso en Europa. El libro es la enciclopedia de la medicina. Se forma 30 partes. El libro incluye informaciones de medicina general, 325 enfermedades y sus curaciones, medicinas sencillas el producto alimenticio adecuado para cada enfermedad como hace tabletas medicinas los nombres de medicinas y sus equivalentes, periodos utilización pesadas y temas cirugía. Zehravi completa en 1000.

Et-Taşrif influyó el oeste. El libro se extendió en España, Italia, Francia después especialmente lo traduce a latín parte cirugía. Gay de Chuliac mencionó Zehravi en lugares que más de 200 veces en su obra cirugía que publica en 1363. Muchos historiadores de medicina valoran Cerrâhiyye-i İlhâniyye de Sabuncuoğlu Şerefeddin traducción de Kitâbü't Taşrif pero hay diferencias.

Algunos ejemplos están en Estambul, Kahire, Şam, Bağdat, Rabat, Londres, Oxford, París, Vaticano, Venedik y Bologna. Este libro fue traducido a Latino, Hebreo, Persa, Arabe, Aleman, Inglés, Español, Turco. Generalmente traducía parte trigésimo. M. S. Spink y G. L. Lewis tradujeron a Inglés. Esta traducción tiene explicación árabe. Ahmed Ârâm y Mehdi Muhakkik tradujeron a Persa. Luisa Maria Arvide Cambra la tradujo al Español

las partes decimosexto, decimoséptimo, decimoctavo, decimonoveno, vigésimo, vigésimo primero. Hay 5 ejemplos en Estambul. Fuat Sezgin reprimió el mismo ejemplo de Hacı Beşir Ağa. Generalmente traducía algunos partes. Nadie examina suficiente todos partes.

Zehravi, en sus tiempos desarrollaba la tecnología quirúrgica. Diseñó tijeras quirúrgicas, cuchillo, bisturí e instrumentos y también explicaba formas de los instrumentos y sus materiales. Él se interesó en las enfermedades de los ojos, enfermedades de los dientes, en las fracturas de nariz, mentón, columna vertebral. Por primera vez aplican instrumentos quirúrgicos para una operación de fractura de rótula. Menciona varias características, él fue, el primero médico que puso en práctica la litomía en mujeres.

ZEHRAVİ

İsmi Ebul Kasım ez zehravi'dir.Me-
dinettüzzehra'da doğdu bu yüzden
lakabı Zehravi'dir.

Zehravi meşhur bir kişidir fakat
hayatı hakkında çok bilgiye sahip
değiliz.Meşhur bir kitaba sahiptir.
Kitabın ismi "Et-Taşrifli-menA-
ceze Ani't Telif" tir. Bir çok bilgin
Zehravi'yi kitaplarında övmüşlerdir
.Örneğin İbn Hazm Endülüs eser-
lerini anlattığı kitabında Et- teş-
rif'tenbahsetmiştir.Daha kapsamlı
bir eser daha olmadığını söylemiş-
tir.Humeydi ölüm tarihinin hicri
400'ten sonra olduğunu iddia et-
miştir hem de karakterini ve kitabını
övdüğünü söylemiştir.Dabbi ve İbn
Beşküval(Endülüslü alimler)bu bil-
gileri tekrar etmişlerdir.Tıp tarihçisi
İbn Eb Useybia Zehravi'nin basit
ilaçlar hakkında tecrübeli olduğunu
,iyi doktor olduğunu tıp hakkında
kitaplar yazdığını en meşhurunun
Et teşrif olduğunu kaydetmiştir.
Zehravi 3.Abdurrahman ,2.Hakem
ve 2.Hişam dönemlerinde yaşamış-

tır. Zehravi alimlerin yanında Cor-
doba'da eğitim görmüştür.Hassan
el Vezzan İtalyanca bir eser yazmış-
tır.Zehravi'nin Mansur Billan'nın
doktoru olduğunu ve 101 yaşında
öldüğünü anlatmıştır. Zehravi 11.
Yüzyıl bilim adamlarına dahildir
fakat cerrahdır.Abdulcasis Abul-
cases,Bulcasis,Albucasis,Albucha-
sius,Albulcasis,Alcaran,Alcaravi-
us,Alzahavi,Ezzehravi,Ezaharagui,
Avrupa'daki isimleridir.

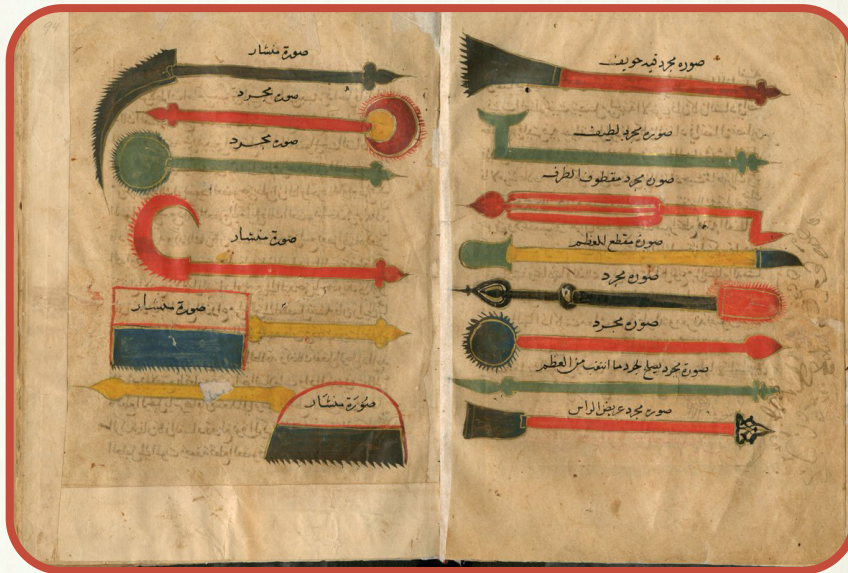
Yalnızca Et-Taşrif günümüze ula-
mıştır.Kitap Avrupa'da çok meşhur-
dur.Kitap bir tıp ansiklopedisidir.30
kısmından oluşuyor.Kitap genel tıp
bilgileri ,325 hastalık ve tedavile-
ri ,basit ilaçlar,her hastalığa uygun
olan besin maddelerini ,ilaç tablet-
lerin nasıl yapıldığı,ilaçlarınve onla-
rın karşılıklarını,kullanım dönemle-
rini ,ağırlıklarını ve cerrahi konuları
içerir.1000 yılında tamamlamıştır .

Et -Taşrif Batı'yı etkilemiştir.Kitap
özellikle cerrahi kısmı latinceye
çevrildikten sonra İspanya ,İtalya,
Fransa da yayılmıştır.Gay de Chuli-
ac 1363 ye yayınladığı cerrahi ese-

rinde 200 den fazla yerde Zehravi
den bahsetmiştir.Bir çok tıp tarihçisi
Sabuncuoğlu Şerafettin'in Cerra-
hiyye-iİlhaniyyenin Kitabü't-Taşrif
çevirisi olduğunu değerlendirmiş-
lerdir fakat farklılıklar vardır.

Bazı örnekleri İstanbul,Kahire,-
Şam,Bağdat,Rabat,Londra,Oxford,
Paris,Vatikan ve Bolonya'dır.Bu
kitap Latinceye, İbranice'ye ,Fars-
ça'ya,Arapça'yaAlmanca'ya,İngi-
lizce'ye ,İspanyolca'ya Türkçe'ye
çevrilmiştir.Genellikle otuzuncu
kısmı çevrilmiştir.M.S.Spink ve
G.L.Lewis İngilizce ye çevirmişler-
dir.Bu çeviri Arapça açıklamalara
sahiptir. Ahmed Aram ve Mehdi
Muhakkık Farsça'ya çevirmişlerdir.
Luisa Maria Arvide on altıncı, on
yedinci ,on sekizinci ,on dokuzuncu,
yirminci ve yirmibirinci kısımlarını
İspanyolca ya çevirmiştir.5 örne-
ği İstanbul'da vardır.Fuat Sezgin,
Hacı Beşir Ağa'nınkinin aynısını
basmıştır.Genellikle bazı bölümleri
çevrilmiştir.Kimse bütün kısımları
yeterli incelememiştir.

Zehravi kendi zamanını cerrahisini
ve cerrahi teknolojisini geliştirmişti.
Cerrahi makasları,bıçakları,bistu-
riyi,aletleri hem de aletlerin şekil-
lerini ve materyallerini bulmuştur.
Göz,göz hastalıkları,diş hastalıkları
ile ilgilenmiştir.Burun,çene,omurga
kırıkları ile ilgilenmiştir.ilk kez kırık
patella kemiği için cerrahi operas-
yon uygulamıştır.Damarlardan ve
özelliklerinden bahsetmiştir.Kadınlarda
ilk kez litotomi uygulamasını
yapan doktor olmuştur.

LOS MORISCOS

Zeynep ARSLAN (9/E)

El Ándaluz fue un lugar donde los musulmanes, los cristianos y los judíos han vivido juntos y con libertad. Pero en 1492 después de la caída de Granada los tiempos pasaron a ser tiempos duros para los musulmanes y la existencia de los musulmanes en península ibérica, ha terminado en 1609 cuando los moriscos han salido de España.

Después de la derrota en 1492 los españoles han comenzado un gran cambio para los musulmanes. El Reino de España ofreció tres opciones para los musulmanes en 1501 en Granada y 1502 en Castilla; inmigrar, cambiar la religión y ser un cristiano o la muerte. Algunos escogieron la opción “inmigrar” y algunos decidieron quedarse y trataron de ser musulmanes en secreto. Esas personas tuvieron que actuar como cristianos mientras eran musulmanes debido a las fuerzas de la opresión.

La Presión Sobre los Moriscos

Mientras el gobierno de España intentaba hacer cristianos a los musulmanes, prohibieron muchas cosas. Cerraron los carnicerías donde realizaban sacrificios de acuerdo con las procedimientos islámicos. Prohibió el uso de nombres y títulos árabes, hablar en árabe, circuncisión de niños y mujeres cubiertas con hijab. Decidió colocar a los niños menores de seis años en los monasterios para que fueran educados

para el cristianismo. Para controlar si los moriscos estaban siguiendo las reglas, establecieron un tribunal que se llamaba inquisición primero en Granada y Valencia y después en cualquier lugar donde estaban los moriscos.

Los moriscos no podían decir “Allah” ni “Muhammed”, no podían hablar árabe, no podían hacer limpieza en los viernes y no podían dar nombres a sus niños que están en la cultura islámica. Inquisición nombró a 20 mil personas que se llamaban “familiar” para controlar los moriscos y además publicaron un libro que se llamaba “Reconocimiento de Musulmanes”.

En el tribunal los castigos eran multa, confiscación, convicción de remo o en llamas. Entre los años 1481-1517, El Sacerdote Lorenzo decidió quemar 13.000 moriscos. Aunque los moriscos de Granada ofrecieron 120.000 ducados de oro en 1543 y 100.000 ducados de oro en 1555 y en 1558 al tribunal para conmutar la presión (sobre la costumbre, la lengua y etc.), no se aceptaron.

Después de Carlos I, Felipe II hizo un edicto nuevo para fortalecer la asimilación. Según este edicto, los moriscos iban a aprender español y hablar español en lugar de árabe, iban a enviar a sus hijos a las escuelas cristianas y también las mujeres iban a vestirse como mujeres cristianas.

La Revuelta

Después de Felipe II el tribunal empezó a ser mucho más duro con los moriscos. Y en esos días Felipe II estaba ocupado con las revueltas que habían hecho por los protestantes en Alemania y los calvinistas en Holanda. Entonces los moriscos aprovecharon la oportunidad y se rebelaron con el liderazgo de Aben Humeya en 1568.

Los moriscos reclamaron la ayuda del imperio otomano, pero el imperio otomano solo podía darles algunos soldados, armas y provisiones. La ayuda no fue suficiente para ellos y también algunos moriscos renunciaron a la revuelta. Aben Humeya fue reemplazado por Mevlay Abdullah b. Abbo y cuando Mevlay Abdullah b. Abbo murió, la revuelta terminó en 1571.

El Exilio

Los informes preparados por los observadores de la inquisición revelaron que no había una verdadera cristianización entre los moriscos. El tribunal decidió deportar los moriscos. Desterraron algunos de ellos a Marruecos, Argelia, Túnez y algunos a Selanik, Beograd, Izmir, Estambul, Adana y Tripoli.

Ahmed I envió algunas cartas a los países donde iban los moriscos. Las cartas contenían peticiones sobre proteger a los moriscos y ser amables con ellos. El imperio otomano

intentó reunir a todos los moriscos. A través de los años, los moriscos mostraron su inteligencia e hicieron importantes contribuciones a las comunidades en las que vivían.

MORİSKOLAR

Endülüs; Müslümanların, Hristiyanların ve Yahudilerin birlik ve özgürlük içerisinde yaşadıkları bir yerd. Fakat 1492'de Granada'nın düşmesi Müslümanlar için çok zor zamanlar oldu ve Müslümanların İber Yarımadası'ndaki varlığıysa Moriskolar'ın 1609'da İspanya'dan çıkışıyla son buldu.

1492'deki yenilginin ardından İspanyollar, Müslümanlar için büyük bir değişim başlattı. İspanya Kralığı 1501'de Granada'da, 1502'de Castilla'da Müslümanlara 3 seçenek sundu; göç, Hristiyanlık veya ölüm. Bazıları göç seçeneğini seçti, bazılarıysa kalmaya karar verip gizlice Müslümanlıklarını devam ettirmeye çalıştılar. Bu insanlar baskı yüzünden Müslümanken Hristiyan gibi davranmak zorundaydılar.

Moriskolar'a Yapılan Baskı

İspanya hükümeti Müslümanları Hristiyan yapmaya çalışırken birçok şeyi yasakladılar. İslami şartlara uygun kesimlerin yapıldığını fark ettikleri kasapları kapattılar. Arapça isim ve unvanların kullanılması, Arapça konuşulması, çocukların sünnet edilmesi, kadınların başörtüsüyle örtünmesi yasaklandı. 6 yaşından küçük çocukları Hristiyanlık için eğitilmeleri için manastırlara yerleştirmeye karar verdiler. Moriskoların

kurallara uyup uymadıklarını kontrol etmek için, ilk önce Granada'da ve Valencia'da sonra da Moriskoların olduğu her yere engizisyon mahkemeleri kurdular.

Moriskolar 'Allah', 'Muhammed' diyemiyor, Arapça konuşmıyor, cuma günleri temizlik yapamıyor ve çocuklarına İslam kültüründen isimler veremiyorlardı.

Engizisyon mahkemesi 'familiar' adı verilen 20 binden fazla insanı Moriskoları kontrol etmeleri için atadı ve 'Müslümanları Tanıma' adlı bir kitapçık bile çıkardılar.

Mahkemedeki cezalar; para cezası, haciz, kürek mahkumluğu veya yakılarak öldürülme idi. Rahip Lorenzo, 1481-1517 yılları arasında 13.000 tane Moriskonun yakılmasına karar verdi. Granada Moriskoları, üzerlerindeki baskıyı azaltmak için mahkemeye 1543 yılında 120.000, 1555 yılında da 100.000 duka altın vermeyi teklif etse de, kabul edilmedi. I. Karlos'tan sonra II. Felipe, asimilasyonu güçlendirmek için yeni bir ferman çıkardı. Bu fermana göre, Moriskolar Arapça yerine İspanyolca öğrenip İspanyolca konuşacak, çocuklarını Hristiyan okullarına gönderecek ve kadınlar da Hristiyan kadınları gibi giyineceklerdi.

İsyan

II. Felipe'den sonra mahkeme Moriskolarla daha sıkı baskı uygulamaya başlamıştı. Ve II. Felipe o günlerde Almanya'da Protestanlar ve Hollanda'da da Kalvinistler tarafından çıkarılan isyanlarla meşguldü.

Ardından Moriskolar bu fırsattan yararlandı ve Aben Humeya'nın liderliğinde 1568'de ayaklandılar.

Moriskolar Osmanlı İmparatorluğu'ndan yardım talep etti fakat Osmanlı tarafından sadece asker, silah ve erzak yardımı yapılabilirdi. Yardım Moriskolar için yeterli değildi ve bazıları da isyandan vazgeçtiler. Mevlay Abdullah b. Abbo, Aben Humeya'nın yerini aldı ve onun da öldürülmesiyle isyan 1571'de sona ermiş oldu.

Sürgün

Engizisyon gözlemcileri tarafından hazırlanan raporlar, Moriskolar arasında gerçek bir Hristiyanlaşma olmadığını ortaya koydu. Mahkeme Moriskoları sınır dışı etmeye karar verdi. Bazıları Fas, Cezayir, Tunus bazıları ise Selanik, Belgrad, İzmir, İstanbul, Adana ve Trablusgarp'a sürüldü.

I. Ahmed, Moriskoların gittikleri bazı ülkelere mektup gönderdi. Mektuplar Moriskolara karşı nazik olunmasına ve onların korunmasına dair talepler içeriyordu. Osmanlı İmparatorluğu bütün Moriskoları toplamaya çalıştı. Moriskolar yıllar boyunca, istihbaratlarını gösterdiler ve içinde yaşadıkları topluluklara önemli katkılarda bulundular.

KAYNAKÇA

Endülüs'ün Sürgün Müslümanları: Moriskolar

<https://www.fikriyat.com/galeri/islam-dunyasi/endulusun-surgun-muslimanlari-moriskolar>

Erişim Tarihi: 14.01.2020

EL ACUEDUCTO BOZDOĞAN:

Sude Rümeysa TEPE (10/F)

La Época de Bizancio:

El nombre del acueducto era Valens. Se supone que fue construido en la época de Valens. Con su construcción se resolvió el problema de agua. El agua de Basilica Cisterna venía de este acueducto.

En la época de Justinianus I (527-565) hubo un terremoto. El terremoto del año 558 qué dañó la cúpula de Santa Sofía en Constantinopla destruyó casi todo el acueducto de Valens. En la época de Justinus II (565-578) fue reparado.

Este acueducto en las épocas de Constantinus V (741-775) y Basil II (976-1025) fue arreglado de nuevo. El acueducto fue reparado en la época de Constantinus V, por la gran sequía. En esta reparación trabajaron 7000 trabajadores. El terremoto del año 1033 lo dañó nuevamente. Fue reparado por Mikhaíl IV, luego fue abandonado.

La Época de Imperio Otomano:

Fue arreglado cuando se desarrollaba el sistema del agua en la época de Mehmet II (1451-1481). En la época de Imperio Otomano empezó a llamarse como el acueducto Bozdoğan.

La primera cañería del agua de Imperio Otomano era la cañería del agua de Fatih. Esta se usaba por encima del acueducto Bozdoğan. Además se provechó el agua de complejo social de Süleymaniye y Sultan Ahmed.

En los tiempos siguientes las cañerías

del agua Halkalı y Süleymaniye se pusieron por encima de este acueducto.

En la época de Beyazıt II ocurrió un terremoto que se identificó como el día del Juicio Final. Este terremoto perjudicó el acueducto Bozdoğan.

Encima del acueducto hay un epitafio que tiene cinco líneas que lo puso Mustafa II en 1697.

Los funcionarios Otomanos que se llamaban "Gedikli Suyolcu" abrían las puertas de hierro de los medidores de agua con las grandes llaves. Repartían el agua y las casas que recibían agua, pagaban quince o veinte doites.

BOZDOĞAN KEMERİ:

Bizans Dönemi:

Bizans'taki adı Valens Su Kemerı'dir. Bu suyolunun Valens tarafından (364-378) inşa ettirildiği düşünülmektedir. Böylece Byzantion'un su sorunu çözülmüştür. Yerebatan sarnıcının suyu bu kemerden geliyordu.

I. Justinianus (527-565) devrinde Constantinopolis'i vuran ve Ayia Sofya'nın büyük kubbesini çökerten 558 depremi, Valens Su Kemerı'nin neredeyse tamamını yıkmıştır. II. Justinus (565-578) döneminde tamir edilmiştir.

Valens Su Kemerı V.Constantinus (741-775) ve II.Basil (976-1025) dönemlerinde de onarılmıştır.

V. Constantinus, Bozdoğan Kemerı'ni şehrin yaşadığı büyük kuraklık nedeniyle onartmıştır. Onarımda 7000 işçinin çalıştığı kaydedilir.

1033 depreminin neden olduğu hasar IV. Mikhaíl tarafından (1034-1041) onarılmış, daha sonra kaderine terk edilmiştir.

Osmanlı Dönemi:

II.Mehmet (1451-1481) döneminde İstanbul'un su sistemi geliştirilirken tamir edilmiştir. Osmanlı Dönemi'nde adı Bozdoğan Kemerı olarak değiştirilmiştir.

Osmanlı'nın İstanbul'daki ilk su dağıtım şebekesi, Bozdoğan Kemerı'nin üzerinden geçen Fatih Suyolu'dur.

Daha sonraki dönemlerde Halkalı ve Süleymaniye su yolları da bu kemer üzerinden geçirilmiştir.

II.Beyazıt döneminde Küçük Kıyamet olarak adlandırılan 1509 depremi kemere hasar vermiştir. Aynı zamanda Sultan Ahmed ve Süleymaniye külliyesinin suyolunu sağlar.

Üzerinde II.Mustafa'nın (1695-1703) koydurduğu 1697 tarihli ve beş satırlı mermer bir kitabe bulunmaktadır.

Gedikli suyolcu adı verilen Osmanlı memurları, kemerin üstündeki su terazilerinin demir kapaklı bölmelerini büyük anahtarlarla açarak suyu ölçmekle dağıtırlar, su verdikleri evlerden ayda on beş-yirmi kuruş alırlardı.

La Bibliografía: Anıtsal İstanbul, Jack Daleon

MEZQUİTAS DE MİHRİMAH SULTAN

Fatma Zehra KÜÇÜKALİ (9/E)

Entre las mezquitas históricas de Estambul, hay dos mezquitas diferentes que se llaman Mihrimah Sultan que fueron construidas por Mimar Sinan para la hija de Solimán el Magnífico, Mihrimah Sultan. La mezquita que está en Üsküdar y que se conoce como la Mezquita de İskele, fue construida entre 1540-1548. La mezquita que está en Fatih se conoce como Edirnekapi Camii. La construcción de la mezquita de Edirnekapi comenzo 14 años después de la finalización de la primera mezquita. La diferencia de las dos mezquitas entre las otras mezquitas historicas es que Mimar Sinan atribuyó a las mezquitas con su magnifica inteligencia estética, reflejo muy bien con el nombre persa Mihrimah Sultan que significa el sol y la luna.

En los meses de abril y mayo, si se mira desde la Torre de Fuego de Bayezit o desde un lugar alto, hacia la Mezquita de İskele por la mañana el amanecer se ve entre los dos

minaretos y la noche el aumento de la luna .

De la misma torre si se mira hacia la Mezquita de Edirnekapi el ajuste de la luna en la mañana y la puesta del sol en la noche se ven. Asi el 21 de marzo – también se estima que esta fecha es el cumpleaños de Mihrimah Sultan – la luna y el sol aparecen sobre estas dos mezquitas. El ,fenomeno Mihr-i Mah (sol y luna) se lleva a cabo.

MİHRİMAH SULTAN CAMİİLERİ

İstanbul'da ki tarihi camiiler arasında Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan için Mimar Sinan tarafından yapılan iki farklı Mihrimah Sultan Camii bulunuyor. Üsküdar'da bulunan ve aynı zamanda İskele Camii olarak ta bilinen camii 1540-1548 yılları arasında inşa edildi. Fatih'te bulunan ve Edirnekapi Camii olarak da bilinen camiinin

yapımına ise ilkinin tamamlanmasından on dört yıl sonra başlanmış ve 1562-1565 yılları arasında inşası tamamlanmıştır. Bu iki camiinin İstanbul'da ki diğer tarihi camilerden farkı, Mimar Sinan'ın muhteşem estetik dehası ile camiiler i atfettiği, adını farsça Ay ve Güneşten alan Mihrimah Sultan'ı oldukça etkileyici bir biçimde yansıtmasıdır.

Nisan ve Mayıs aylarında Bayezit Yangın Kulesinden veya yüksek bir noktadan İskele Camii sine bakıldığı zaman, sabah gün doğumunda İskele Camii'nin iki minaresi arasından güneşin doğuşu ve akşam ise ayın doğuşu görülür. Aynı kuleden Edirnekapi Camii minareleri arasından sabah ayın akşam ise güneşin batışı görülür. Mihrimah Sultan'ın doğum günü olduğu tahmin edilen 21 Mart ta ise ay ve güneş iki camiinin üzerinde belirir ve Mihr-i Mah gerçekleşir.

BARBAROS HAYREDDIN PASHA

Ayşe Zehra AYDOĞDU (10/F)

Algunos Datos:

- El Sultán que le dio el apodo “Hayreddin” es Selim I.
- El Sultán que le nombró a “Capitán del Mar” es Suleyman.
- Su hermano es Jefe Oruç.
- Su hijo es Hasan Pasha.
- El jefe que luchó con él es Jefe Turgut.
- La lucha más importante es La Batalla de Préveza.
- Su libro es “Gazavat-i Hayreddin Pasha”
- El escritor de su libro es Seyyid Muradi.

Se cree que él nació en 1478. Su nombre real es Hizir pero se llama Bárbaros y Hayreddin. Los europeos lo llaman Barbaros por el color de su barba. El apodo Hayreddin viene de Sultán Yavuz Selim.

Jefe Hizir tenía un hermano mayor cuyo capitán El Príncipe Korkut apoyaba a Jefe Hizir y Jefe Oruç. En ese tiempo había crueldad para los musulmanes que vivían en Andalucía por la Reina Isabel. Estos eventos rompieron su estabilidad y empezaron a estar en el Norte África.

Cuando aumentó el número de sus barcos, fueron a la isla Cerbe y avanzaron hasta las costas de Italia.

Ellos querían recibir el apoyo de Yavuz Selim. Cuando Ferdinand murió, ellos se aprovecharon y apoyaron a la gente argelina que quería

salvarse de la ocupación de los españoles. Jefe Oruç y Jefe Hizir conquistaron Argelia y Césarée; después Jefe Oruç se anunció como el Sultán de Argelia. Jefe Oruç conquistó las ciudades de Tenes y Tilimsan en 1517. Pero los españoles hicieron contrato con la gente y recobraron Tilimsan en 1518 y Jefe Oruç murió en esta guerra.

Jefe Hizir se quedó solo pero nunca fue vencido en las guerras que luchó sin su hermano. Sultán Selim le apoyó mucho. Indicó como el Soberano de Argelia y mandó 2000 soldados para Jefe Hizir. Alergia se participó a otomano y Jefe Hizir empezó a llamarse como Hayreddin Pasha. Las actividades en el Norte de África animaron a los españoles. Hugo Moncada atacó a la región de Harras con 80 barcos pero Hayreddin Pasha venció a Hugo Moncada. Según su libro Gazavat-i Hayreddin Pasha señaló que recibió el apodo de Barbaros. Barbaros Hayreddin Pasha dominó toda la región excepto una isla pequeña que pertenecía a los españoles en los años 1519-1520.

Pero con el ataque del Sultán de Tunecino tuvo que irse de Argelia en 1524. Fue un proceso muy triste para Barbaros. Él pudo dominar de nuevo a Argelia 3 años después.

Los musulmanes que vivían en Granada se refugiaron a Barbaros. Los moriscos que se separaron de su país, llegaron a las costas de África. Trajeron 70.000 musulmanes

de Andalucía. Alergia se enriqueció con los botines que venían de Andalucía.

Su enemigo eterno era Andrea Doria. Barbaros era exitoso en casi todas las guerras que luchaba con Andrea Doria. Era importante vencerlo.

Barbaros Hayreddin Pasha se nombró como “Capitán del Mar” por Sultán Suleyman.

Intentaba a establecer la dominación en Mediterráneo y daba importancia a hacer colaboración con el Rey de Francia contra Carl V.

Conquistó 28 islas y 2 fortalezas.

En esos momentos España, Venecia, Portuguesa y Papa hicieron colaboración contra otomano. Andrea Doria atacó con 208 o 246 barcos. Al contrario el ejército otomano tenía 122 barcos pero Barbaros Hayreddin Pasha venció y recibió 2175 esclavos.

Con la victoria de Préveza se aseguró la superioridad de los turcos en Mediterráneo.

El último viaje de Barbaros fue el Viaje de Nice. Después del viaje se interesó con los trabajos de astillero. Después, murió en 5 de Julio de 1546. Fue sepultado al lado de madrasa que se construyó en Beşiktaş.

Otomano llegó a la cima en los mares en la época de Barbaros Hayreddin Pasha. Gracias a los marineros que estudiaron en su madrasa y los

miembros organizados de astillero, este poder se dominó unos años más.

Barbaros sabía italiano, francés, griego moderno, árabe y español por vivir en los mares.

Seyyid Muradi escribió sus memorias.

BARBAROS HAYREDDİN PAŞA

Birkaç Ön Bilgi:

- Ona Barbaros lakabını veren ve Cezayir hâkimi olarak tanıyan padişah Sultan I. Selim'dir.
- Beylerbeylik pâyesiyle kaptan-ı der-yâhğa Kanuni Sultan Süleyman tayin etmiştir.
- Ağabeyi Oruç Reis'tir.
- Oğlu Hasan Paşa'dır.

•Turgut Reis (Osmanlı denizcisi, Trablusgarp beylerbeyi) ile beraber savaşmışlardır.

•Barbaros Hayreddin Paşa'nın Andrea Doria'ya karşı yapmış olduğu Preveze Deniz Muharebesi, Hayreddin Paşa için çok önemli bir muharebedir.

•Barbaros Hayrettin Paşa'nın hayatını ihtiva eden eserinin adı "Gazavât-ı Hayreddin Paşa"dır.

•Sağlığında hatıralarını sağ kolu Seyyid Muradî'ye yazdırmıştır.

Barbaros Hayreddin Paşa'nın 1478'de doğduğu tahmin edilmektedir. Asıl adı Hızır olduğu halde Barbaros ve Hayreddin lakaplarıyla tanınır. Batulılar sakalının kızıl renkli oluşundan dolayı ona "Barbarossa (kızıl sakal)" lakabını takmıştır. Hayreddin lakabını ise ona Yavuz Sultan Selim vermiştir.

Hızır Reis ve ağabeyi Oruç Reis Şehzade Korkut'un himayesine girdiler. Eş zamanlı olarak İspanyollar'ın Batı Akdeniz'e hâkim olma emelleri yüzünden Endülüs'de Sarı Isabel müslümanlara zulmettiği için müslümanlar göç etmek zorunda kaldı dengeler bozuldu. Bunun üzerine Güney Afrika sahillerinde görünmeye başladılar.

Gemilerinin sayısı artırsa Cerbe Adası'na geçip orayı üs edindiler ve akınlarını İtalya kıyılarına kadar uzattılar.

Oruç Reis ve Hızır Reis Yavuz Sultan Selim'in desteğini almak istiyorlardı. Katolik Ferdinand'ın ölümünden (1516) yararlanarak İspanyol işgalinden kurtulmak isteyen Cezayirli halkın yardımına koştu. Cezayir ve Şerşel'in ele geçirilmesinden sonra Oruç Reis Şerşel ve Cezayir Sultanı ilan edildi. Bunu 1517'de

Tlemcen şehirlerinin zaptı takip etti. Ancak yerlilerle anlaşan İspanyolların 1518'de Tlemcen'i geri aldıkları savaşta Oruç Reis şehit oldu.

Hızır Reis ağabeyi şehit olunca yalnız kaldı ama ağabeyi olmadan yer aldığı savaşlarda hiç mağlup olmadı. Hızır Reis Sultan Selim'in desteğini almayı başardı. Yavuz Sultan Selim, Hızır Reis'e memnuniyetini ifade eden bir hatt-ı şerif gönderdi ve 2000 kişilik yardımcı bir ekip gönderilmesini kararlaştırdı. Böylece Cezayir Osmanlı topraklarına katılmış olduğu gibi Hızır da artık Hayreddin Paşa diye anılmaya başladı.

Ancak Hayreddin Paşa'nın faaliyetleri ve Türkler'in Kuzey Afrika'ya yerleşmeleri İspanyollar'ı tekrar harekete geçirdi. Sicilya Kralı Hugo Moncada kumandasındaki 80 ge-

miden oluşan bir filonun 1519 Ağustos'unda Harras bölgesine yaptığı çıkartma Hayreddin Reis tarafından püskürtüldü. Hâturlarında belirttiğine göre bu savaş sırasında Avrupalılar Hayreddin Paşa'ya ağabeyi gibi "Barbarossa" lakabını verdiler. Barbaros Hayreddin Paşa 1520—1529 yılları arasında İspanyollar'ın elinde bulunan küçük bir adanın dışında tüm yörenin sahibi oldu.

Fakat Tunus Sultanı Muhammed'in saldırısı ve Ahmed b. Kâdî'nin isyâmı üzerine 1524'te Cezayir'i terk etmek zorunda kaldı. Ancak 3 yıl sonra şehre yeniden hâkim olabildi.

Çeşitli baskı ve zulümlere uğrayan Gırnata Müslümanları Barbaros'un şahsında büyük destek buldular. Yurtlarından ayrılmak zorunda kalan bu müslümanlar (Moriscos) Türk gemileriyle Afrika sahillerine taşındı. Cezayir'e getirilen Endülüs müslümanlarının sayısı 70.000'i buldu. Ayrıca ele geçirilen ganimetlerle Cezayir şehri zenginleşti.

Andrea Doria, Barbaros'un ezeli düşmanıydı. Ne zaman adını duysa kan beynine sıçrardı. Andrea Doria ile yaptığı savaşların hepsinde Barbaros galip gelmişti. Andrea Doria'yı yenmek onun için çok önemliydi.

Barbaros Hayreddin Paşa, Kanun Sultan Süleyman tarafından "Kaptân-ı Derya" lakabını almıştır.

Barbaros, kaptanpaşalığa getirildikten sonra İspanyolların öncülük ettiği Avrupa ittifakını yenip, Akdeniz'de Türk üstünlüğünü kurabilmek için bir yandan güçlü ve dü-

zenli bir donanmanın kurulması için çalışırken öte yandan da V. Karl'a karşı Fransa ile iş birliği yapılmasına önem vermiştir.

Barbaros, 28 ada ve iki kaleyi idaresine katmıştır.

Bu arada İspanya ile papalık, Venedik ve Portekiz arasında Osmanlılar'a yönelik ittifak yaptılar. Andrea Doria'nın 208 veya 246 gemiden oluşan filosuna karşılık 122 gemiden oluşan Osmanlı filosu ise Barbaros'un idaresinde Arta Körfezi'ne girdi.

Doria ise Barbaros'un karşısına çıkmak yerine açık denize dümen kırdı. Böylece müttefik donanması bozguna uğratıldı. Türk donanmasının kayıpları ise oldukça azdı. Preveze Zaferi ile Akdeniz Bölgesi'nde de Türk üstünlüğü sağlanmış oldu.

Nice seferi Barbaros'un son büyük seferidir. Bundan sonra daha çok tersane işleriyle meşgul olmuştur. 5 Temmuz 1546'da kısa bir hastalıktan sonra vefat etti ve sağlığında Beşiktaş'ta yaptırdığı medresenin yanındaki türbesine defnedildi.

Barbaros Hayreddin Paşa zamanında Osmanlı denizciliği gücünün zirvesine ulaşmış, onun mektebinde yetişen değerli denizciler ve teşkilatlı tersane sayesinde bu güç varlığını bir süre daha devam ettirmiştir.

Ömrü denizlerde geçtiğinden Rumca, Arapça, İspanyolca, İtalyanca ve Fransızca gibi Akdeniz dillerini iyi bilirdi. Barbaros Hayreddin Paşa sağlığında anılarını Seyyid Muradî'ye yazdırmıştır (Gazavât-ı Hayreddin Paşa).

İNFORMACIÓN İNTERESANTE İLGİNÇ BİLGİLER

Rana Baykal

1. Si come una cucharadita de azúcar después de comer algo picante, tomará su calor por completo.

(Eğer baharatlı bir şey yedikten sonra bir çay kaşığı şeker yerseniz, bu hararetinizi tamamen alacaktır.)

2. Muchos hogares de ancianos en Alemania tienen muchas paradas de autobús falsas para evitar que escapen ciudadanos confundidos.

(Almanya'da pek çok bakım evinin önünde, kafası karışmış yaşlı vatandaşların kaçıp gitmesini önlemek için yapılmış sahte otobüs durakları var.)

3. Está prohibido tener o vender chicle en Singapur.

(Singapur'da sakız bulundurmak veya satmak yasak.)

4. Mientras nuestra nariz y oídos continúan creciendo a lo largo de nuestras vidas, nuestros ojos nunca crecen.

(Burun ve kulaklarımız hayatımız boyunca büyümeye devam ederken, gözlerimiz hiç büyümmez.)

5. Cuando los hipopótamos están molestos, su sudor se vuelve rojo.

(Su aygırları üzülüklerinde terleri kırmızı renk alır.)

6. Mona Lisa no tiene cejas. Porque estaba de moda rascarse las cejas en el período del Renacimiento.

(Mona Lisa'nın kaşları yoktur. Çünkü Rönesans döneminde kaşları kazıtmak modaydı.)

7. Mientras las nutrias duermen, se toman de las manos para evitar ser transmitidas.

(Su samurları uyurken akıntıya kapılmamak için el ele tutuşurlar.)

8. En India, los únicos delincuentes restantes en prisión pueden tener un gato si lo desean.

(Hindistan'da, hapishanede tek kalan suçlular isterlerse kedi sahiplenebilirler.)

9. Mientras espera en la luz roja en Hildesheim, Alemania, puede jugar ping-pong con el peatón que espera al otro lado de la carretera.

(Hildesheim, Almanya'da kırmızı ışıkta beklerken yolun karşısında bekleyen yaya ile ping-pong oynayabilirsiniz.)

10. Ver algo lindo te hace agresivo. Así que tratamos de exprimir y morder lo que encontramos lindo.

(Sevimli bir şeyler görmek sizi agresifleştirir. Bu yüzden sevimli bulduğumuz şeyleri sıkmaya, ısırmaya çalışırız.)

11. Las cajas de suero en un centro oncológico de Sao Paulo son súper heroicas. Porque se dice que los niños reciben “superpoderes”.

(Sao Paulo'da bir kanser merkezindeki serum kutuları süper kahraman sembolüdür. Çünkü çocuklara ‘süper güçler’ verildiği söylenmektedir.)

12. Burj Khalifa, el edificio más alto del mundo, es tan alto que puedes ver el atardecer y el amanecer dos veces en el mismo día.

(Burj Khalifa yani dünyanın en yüksek binası, o kadar yüksektir ki güneşin batışını ve doğuşunu aynı gün içinde 2 kere izleyebilirsiniz.)

13. Una persona secreta suficiente saliva para saturar dos piscinas en promedio a lo largo de su vida.

(Bir insan hayatı boyunca ortalama iki yüzme havuzunu doyuracak kadar tükürük salgılar.)

14. No hay personal de limpieza en muchas escuelas en Japón. En cambio, los estudiantes hacen la limpieza.

(Japonya'da birçok okulda temizlik görevlisi yoktur. Bunun yerine temizliği öğrenciler yaparlar.)

15. Los tiburones no tienen huesos. En cambio, tienen esqueletos hechos de cartilago.

(Köpekbalıklarının kemikleri yoktur. Onun yerine kıkırdaktan yapılmış iskeletleri vardır.)

16. Los pingüinos no pueden caminar hacia atrás, caen hacia atrás debido al peso de sus cuerpos.

(Penguenler geri geri yürüyemezler, vücutlarının ağırlıklarından dolayı geriye düşerler.)

17. Saturno es el único planeta que no se hundirá sobre el agua. Porque Saturno se compone principalmente de gases.

(Satürn suyun üstünde batmayacak olan tek gezegendir. Çünkü Satürn çoğunlukla gazlardan oluşmaktadır.)

18. Si mantienes la piña en la boca durante mucho tiempo, comenzará a comerte. Las proteínas en la piña son lo suficientemente fuertes como para derretir la carne.

(Eğer ananası ağızınızda uzun süre tutarsanız, o sizi yemeye başlar. Ananasın içindeki proteinler eti eritebilecek kadar kuvvetlidir.)

19. Las papas fritas se encontraron como resultado de la ira hacia un cliente que encontró gruesas las papas fritas hechas por un cocinero.

(Cips bir aşçının yaptığı kızartmaları kalın bulan bir müşteriye kızması sonucunda bulunmuştur.)

20. El diseño del restaurante de cangrejo en el dibujo animado de Bob Esponja fue tomado de la trampa de cangrejo.

(Sünger Bob çizgi filmindeki yengeç restaurantın dizaynı yengeç tuzagından alınmıştır.)

21. Los aerosoles de mosca puntiagudos no matan a las moscas, solo al bloquear a los compradores de su mosca, evitando que la mosca comprenda que usted está allí.

(Sivri sinek spreyleri sinekleri öldürmez yalnızca sineğin alıcılarını bloke ederek sineğin sizin orada olduğunuzu anlamasını engeller.)

22. Las naves disminuyen la velocidad cuando se encuentran con delfines. Porque los delfines compiten con los barcos y si no ganan, aterrizan y se suicidan.

(Gemiler yunus balıklarıyla karşılaştıklarında yavaşlar. Çünkü yunuslar gemilerle yarış ve kazanmazlarsa kara vurup intihar ederler.)

23. La razón por la cual los hornos de microondas no funcionan antes de que se cierren sus tapas es para evitar que su cara se derrita mientras mira hacia adentro.

(Mikro dalga fırınların kapakları kapanmadan çalışmamasının nedeni içine bakarken suratınızın erimemesi içindir.)

24. Según el estudio del Reino Unido, la goma de mascar fortalece la memoria. Masticarlo acelera el ritmo cardíaco, proporciona más oxígeno al cerebro y el cerebro procesa la información de manera más efectiva.

(İngiltere yapılan çalışmaya göre sakız çiğnemek hafızayı güçlendiriyor. Çiğnemek kalp ritmini hızlandırıp beyine daha fazla oksijen gitmesini sağlıyor ve beyin bilgiyi daha etkili işliyor.)

25. Una gota de veneno de peces globo es suficiente para matar a una persona en 24 horas.)

(Balon balıklarının zehrinin bir damlası insanı 24 saat içinde öldürmeye yeterlidir)

PUZZLE / BULMACA

BERRA TUANA MEYVECİ (10/F)

AYŞE SEVDE AYDIN (10/F)

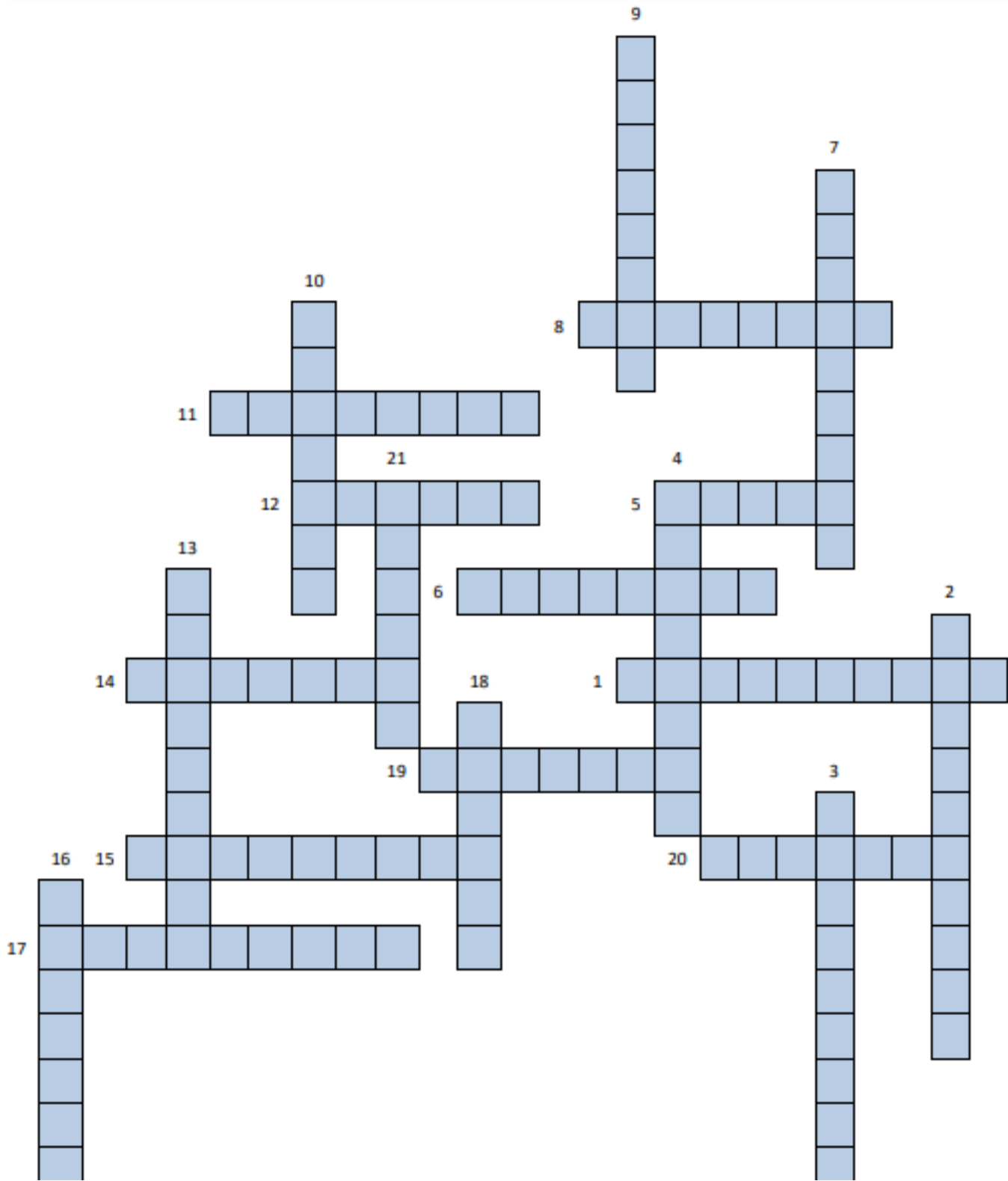
LATERAL:

1. Un objeto para afilar el lápiz.
5. Una persona que no puede ver.
6. Aprovechar de nuevo los residuos.
8. Contar indirectamente, dar a entender.
11. Abandono al trabajo preferiblemente, renunciarlo.
12. Dormir en las pausas pequeñas por las tardes. Es un sueño tradicional del mediodía de los españoles.
14. Es un lugar que se encierran los humanos que tienen un castigo.
15. Una charla pequeña que hacen las personas después del almuerzo o de la cena.
17. Elogiar a una persona más que suficiente.
19. Un acto mágico que pretende producir efectos sobre los destinos de las personas.
20. Echar la culpa a una persona.

VERTICAL:

2. La comida típica de Italia. Generalmente se hace con salsa.
3. La claridad antes de que salga el sol.
4. Una cosa que tiene muchos tipos de tamaño y se usa para facilitar vestirse los zapatos.
7. Una persona que engaña a alguien y obtiene su dinero y su propiedad.
9. Una persona que perdió su padre o madre.
10. El dinero que se da a los mendigos.
13. Movimiento sísmico que se localiza en tierra firme.
16. Un aparato electrónico que se usa para subir el volumen.
18. Un tipo de comida. Especialmente a los niños les gusta mucho. Hay que comer en verano sino puedes estar enfermo.
21. Una de las salientes puntiagudas que están en las partes de algunas plantas y algunos animales

RESPUESTAS
1. Sacapuntas 2. Macarrones 3. Madrugada 4. Calzador 5. Ciego 6. Reciclar 7. Estafador 8. Insinuar 9. Huérfano
10. Limosna 11. Dimisión 12. Sesta 13. Terremoto 14. Prisión 15. Sobremesa 16. Altavoz 17. Lisónjicar
18. Helado 19. Hechizo 20. Difamar 21. Espina

La Sobremesa